

GOLDEN JUBILEE YEAR
1967-2017

50
1966-2016

सुवर्ण भृत्यावी वर्ष

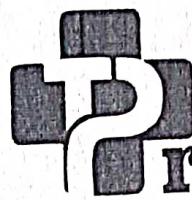

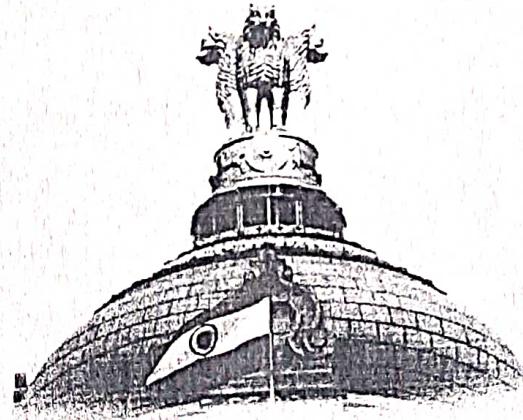
Shri Balaji Sansthan, Deulgaon Raja's

Vyankatesh Arts, Commerce &

Deulgaon Raja, Dist. Buldana (M.S.), PIN- 443204.

■ NAAC RE-ACCREDITED AT 'B' LEVEL

 Special Issue, December 2017 ^(TM)
Printing Area
International Multilingual Research Journal

Changing Trends & Issues in Indian Politics

(Volume : I)

Chief Editor:

Dr. Anant Madan Awati

आंतरराष्ट्रीय बहुगालिक शोध पत्रिका

Printing Area International Interdisciplinary Research
Journal in Marathi, Hindi & English Languages

December 2017, Special Issue

Shri Balaji Sansthan Deulgaon Raja's

Shri Vyankatesh Arts, Commerce and Science College,

Deulgaon Raja, Dist. Buldana (M.S.) Pin :443204

NAAC RE-ACCREDITED AT 'B' LEVEL

Changing Trends & Issues in Indian Politics

(Volume : 1)

Chief Editor:

Dr. Anant Madan Awati,

Assistant Professor & Head, Dept. of Political Science,

Shri Vyankatesh Arts, Commerce and Science College,

Deulgaon Raja, Dist. Buldana (M.S.) Pin :443204

Mobile : 9421395187/9545195875

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205

Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At.Post.Limbaganesh,Tq.Dist.Beed

Pin-431126 (Maharashtra) Cell:07588057695,09850203295

harshwardhanpubli@gmail.com, vidyawarta@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publishers & Distributors // www.vidyawarta.com

व्यापार आणि उच्चार आणि काळ्या सांस्कृतिक उपयोग

लेखक प्र.उबाले,
विभाग,
नवीन नवीनविद्यालय, सिंदखेड
कुलडाणा.

नवीनेगील फार मोठी समस्या जवळपास सर्वच देशांना आहे. अगदी ब्रिटीश काळापासून नवीन आहे. इंग्रजांनी भारतातील राजे, जन लाच देवूनच गुलाम बनविले नवीनांनी जेजावाच्या रितीने भ्रष्टाचारास नवीनांना गुलाम बनविण्यासाठी हृत्यार्थ न्हणून वापर केला. आज नवीनास असली तरी तीची लागण झालेली आहे. हे सत्य आपणास नाही.

नवीन भारतात भ्रष्टाचाराची प्रकरणे उजेडात अवृत्ती एकून राजकारणावर संसदेचा निवेदन नाही अग्रणी नेते होते, भारतात नवीनल 'वृन्नफरन्सी' या संस्थेने केलेल्या निवेदनास आले की, ६२: पेशा असून कार्यालयानून काम करून नेतांना याच संस्थेच्या पाहणी नुसार २००८ करोड पेशा जास्त रक्कमेची लाच निवेदन येते. उघड समर्थन करणे टाळले नवीन भरकारी वावुर्वा अपुरा पगार आणि नवीन पुढे करून भ्रष्टाचार करतांना दिसून

भ्रष्टाचारानाम नवीनांनी अर्थव्यवस्था आणि देशातील प्रत्येक व्याकतीवर विपर्गत परिणाम होत आहे. भारतात राजकीय आणि नोकर्णाही थेवात व्यापक प्रमाणावर भ्रष्टाचार प्रमाणेत्रांना दिसून येतो. याशिवाय न्याययंत्रां, प्रसारमाध्यमे, संस्कृतीक शेवट, अवैध गृह निर्माण संस्था या सामग्र्यां अनेक थेवांमध्ये मोठ्या प्रमाणावर भ्रष्टाचार मुऱ अमल्याने आढळून येते.

भारतातील प्रमुख आर्थिक भ्रष्टाचार :

1. बोफोर्स भ्रष्टाचार — ६४ करोड रु.
2. युरिया भ्रष्टाचार — १३३ करोड रु.
3. चारा भ्रष्टाचार — ९५० करोड रु.
4. शेअर वाजार भ्रष्टाचार — ४००० करोड रु.
5. सत्यम भ्रष्टाचार — ३००० करोड रु.
6. स्टॅम्प पेपर भ्रष्टाचार — ४३ हजार करोड रु.
7. कॉमनवेल्थ गेम्स भ्रष्टाचार — ७०,००० करोड रु.
8. २ जी स्पेक्ट्रम भ्रष्टाचार — १,६७,००० करोड रु.
9. अन भ्रष्टाचार — २ लाखा करोड रु.
१०. कोळसा खाण भ्रष्टाचार — १२ ला करोड रु.

या सारख्या अनेक भ्रष्टाचाराच्या प्रकरणामुळे देशाची अर्थव्यवस्था अगदी कमवूवत बनली आहे. अनेक भ्रष्टाचाराची प्रकरणे जनतेसमोर आलेलीच नाहीत.

काळा पैसा :

काळा पैसा हे सुध्दा भ्रष्टाचाराचे एक वेगळे रूप आहे. काळा पैसा हे देशा समोरील आर्थिक व सामाजिक समस्या बनली आहे. काळ्या पैशामुळे समाजात विप्रमता निर्माण झाली आहे. वनित लोकांन्या मनात या काळ्या पैशामुळे निराशा निर्माण होत आहे. काळ्या पैशावर शासनास कोणत्याही प्रकारचा कर मिळत नाही व देशामध्ये या काळ्या पैशावाल्यांची एक वेगळी अर्थव्यवस्था निर्माण होण्याची समस्या निर्माण होत आहे. कोणत्याही देशात काळा पैसा किती आहे? याची मोजदात करणे शक्य नाही. फक्त काळ्या पैशाविषयी अंदाजाच बांधला जातो. प्रा.कालंडेर यांच्या मते भारतात १९५३-५४ मध्ये ६००० करोड रु इतका काळा पैसा होता. वांच

देशांना आणि देशाचार आणि काळ्या उपयोग

कृष्णराव प्रत्याळे,
कृष्णराव विभाग,
महाराष्ट्र विद्यालय, सिंदवेद
कृष्णराव, विवुलडाणा.

कृष्णराव संगीत फार मोठी समस्या आहे. अगदी ग्रीटीश काळ्यापासून त्यांना तेत आहे. इंग्रजांनी भारतातील गुजे, चंद्र लाव देवूनच गुलाम बनविले आहे. जेजनावध रितीने भ्रष्टाचारास नव्हेयाना गुलाम बनविण्यासाठी इत्याचे न्हणून वापर केला. आज तसेच समस्या असली तरी तीनी लागत इलेली आहे. हे सत्य आपणास नाही.

भारतात भ्रष्टाचाराची प्रकरणे उजेडात अणि एकून राजकारणावर संसदेचा फिरोज गंधी अप्रणी नेते होते. भारतात इत्याचल चन्द्रफरसी' या संस्थेने केलेल्या विद्यानास आले की, ६२: पेशा अंदाजातील यांच्यांनी काम करून घेतांना तरी चाच संस्थेच्या पाहणी नुसार २००८ वर्षी ३२ करोड पेशा जास्त रक्कमेची लाव इत्याचलचे उघड समर्थन करणे टाळले तरी नरकारी वाबुवर्ग अपुरा पगार आणि तरी पुढे करून भ्रष्टाचार करतांना दिसून

भ्रष्टाचारामध्ये देशाचार आणि देशातील प्रत्येक व्यक्तीवर विपरीत परिणाम होत आहे. भारतात गजकीय आणि नोकर्णाही देशात व्यापक प्रमाणावर भ्रष्टाचार पमरलेल्या दिमुऱ येतो. याशिवाय न्यायसंस्था, प्रमाणामध्ये, संव्यववस्था, पोलिस यंत्रणा, वैद्यकीय देश, शैक्षणिक धंत्र, अवैत गृह निर्माण संस्था या सारख्या अनेक देशामध्ये मोठ्या प्रमाणावर भ्रष्टाचार सुरु असल्याने आढळून येत.

भारतातील प्रमुख आर्थिक भ्रष्टाचार :

१. योनोंसं भ्रष्टाचार — ६४ करोड रु.
२. युरिया भ्रष्टाचार — १३३ करोड रु.
३. चाग भ्रष्टाचार — ९५० करोड रु.
४. शंभर चाजार भ्रष्टाचार — ४००० करोड रु.
५. मत्यम भ्रष्टाचार — ७००० करोड रु.
६. स्टॅम्प पेपर भ्रष्टाचार — ४३ हजार करोड रु.
७. कॉमनवेल्थ गेम्स भ्रष्टाचार — ७०,००० करोड रु.
८. २ जी संसद्यम भ्रष्टाचार — १,६७,००० करोड रु.
९. अन भ्रष्टाचार — २ लाखा करोड रु.
१०. कोल्हमा खाण भ्रष्टाचार — १२ ला करोड रु.

या सारख्या अनेक भ्रष्टाचाराच्या प्रकरणामुळे देशाची अर्थव्यवस्था अगदी कमकुवत बनली आहे. अनेक भ्रष्टाचाराची प्रकरणे जनतेसमोर आलेलीच नाहीत. काळा पैसा :

काळा पैसा हे सुधा भ्रष्टाचाराचे एक वेगळे रूप आहे. काळा पैसा हे देशा समोरील आर्थिक व सामाजिक समस्या बनली आहे. काळ्या पैशामुळे समाजात विषमता निर्माण झाली आहे. विचित लोकांच्या मनात या काळ्या पैशामुळे निराशा निर्माण होत आहे. काळ्या पैशावर शासनास कोणत्याही प्रकारचा कर मिळत नाही व देशामध्ये या काळ्या पैशावाल्याची एक वेगळी अर्थव्यवस्था निर्माण होण्याची समस्या निर्माण होत आहे. कोणत्याही देशात काळा पैसा किती आहे? याची मोजदात करणे शक्य नाही. फक्त काळ्या पैशाविषयी अंदाजच बांधला जातो. प्रा. काळडेर यांच्या मते भारतात १०.५३—५४ मध्ये ६००० करोड रु इतका काळा पैसा होता, वांचू

कमिटीन्या अहवाला नुसार १०६५-८६ मध्ये १००० करोड, १०६९-३० मध्ये १४०० करोड रु काळा पैसा भारतात होता. योजना आयोगान्या अभ्यासानुसार देशात ३०,००० करोड रु. पेशा जास्त काळा पैसा आहे.

अनेक विकासान्या अभ्यासानुसार भारतात २६: काळा पैसा आहे. तर अमेरिकेत फक्त ८: काळा पैसा आहे. देशामध्ये काळ्या पैशाची समस्या निर्माण होण्याची अनेक कागणे आहेत. त्यापैकी काही कारणे –

१. अव्यवहारीक कर कायदे, ;
२. वेगवेगळ्या करांचे वेगवेगळे दर, ;
३. वस्तुचा तुटवडा, ;
४. निवडणुका.

काळ्या पैशाचा सरकारी निजोरीवर विपरीत परिणाम होतो. समाजामध्ये विप्रमता वाढीस लागते. आर्थिक विकासाच्या योजना पूर्ण होवू शकत नाहीत. काळ्या पैशामुळे समाजात गुन्हेगारीचे प्रमाणे वाढते. शिवाय नियमाने काम करणा—या इमानदार लोकांमध्ये निराशा निर्माण होते.

स्विस बँकेचे संचालक म्हणतात की, “भारतीय व्यक्ती गरीब आहे, परंतु भारत कधीच गरीब नव्हता” ने म्हणतात की, भारतातील जवळपास २८० लाख करोड रु स्विस बँकेत जमा आहेत. हि रक्कम इतकी मोठी आहे की, भारताचे येणा—या ३० वर्षांचे वार्षिक नियोजन या रक्कमेतून केले जाईल किंवा त्या रक्कमेतून ६० करोड लोकांना रोजगाराची संधी निर्माण करून दिली जाईल. किंवा या रक्कमेमधून भारताच्या कोणत्याही खेड्यातून थेट दिल्लीपर्यंत चार पदरी मजबुत रोड बनविता येईल. हि रक्कम इतकी मोठी आहे की, या रक्कमेतून प्रत्येक भारतीयांना प्रत्येक महिणा २००० रु. जरी दिले तरी ६० वर्षांपर्यंत ती रक्कम संपणार नाही. या पैशामुळे भारताला कोणत्याही जागतिक बँकेकडून कर्ज घेण्याची गरज पडणार नाही. भारतीयांना एवढा काळा पैसा स्विस बँकेत जमा आहे.

या भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशाचा राजकारण आणि गुन्हेगारी जगताशी जवळचा संबंध आहे. कारण मुबलक पैशाशिवाय राजकारण हे करता येत नाही. आणि पैसा आला म्हणजे तो अनेकांना शांत वसु देत नाही. तो माणसाला कुठले ना कुठले अनुचित समाज

विवातक कार्य करण्यास भाग पाडत असता. एकदा भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशाच्या मोहात माणुस पडला की, त्याचे गुन्हेगारीशी संबंध येणे हे अनिवार्यन ममजण्यास हवे.

भ्रष्टाचार, काळा पैसा आणि राजकारण :

सध्य स्थितीचा अभ्यास केला असता, आपणास असे दिसते की, राजकारणांची आर्थिक स्थिती दिवसेंदिवस नव्हे तर प्रत्येक मिनिटास त्यांच्या संपत्ती मध्ये वृद्धी होताना आपणास दिसून येते. त्यांच्या गाड्या, बंगले आणि आर्थिक संपन्नता हि कोणत्याच काळात आणि कोणत्याच नेत्याची झाकून राहिलेली नाही. राजकारणात भ्रष्टाचार न केलेले आणि काळ्या पैशाचा संग्रह न केलेले नते अगदीच नगण्य म्हणजे ५: पेक्षाही कमी सापडतील. सर्वच राजकारणांना भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशाचा जणु रोगच लागलाय की, काय अशी स्थिती निर्माण झालेली दिसून येते.

राजकारणातील भ्रष्टाचार आणि काळा पैसा :

१. निवडणुकांचा वाढता खर्च .

२. कार्यकर्त्यांची मर्जी संपादन करणे.

३. पक्षाचे तिकीट मिळविण्यासाठी दियावी लागणारी रक्कम.

४. पक्षाचा विकास निधी.

५. मोद्या नेत्यांच्या सभांचे आयोजन करणे.

६. स्वतःची आर्थिक स्थिती मजबुत करणे.

७. निवडणुका लढविण्यात झालेला खर्च वसुल करणे.

८. भौतिक वस्तुची व साधनांची खरेदी करणे.

९. भविष्य काळातील निवडणुकांसाठी तरतुद करून ठेवणे.

या सारख्या अनेक कारणांसाठी राज्यकर्ते भ्रष्टाचार काळ्या पैशाची तरतुद करून ठेवत असतात.

गुन्हेगारी—भ्रष्टाचार आणि काळा पैसा :

गुन्हेगारी जगताची एक प्रती संस्कृती असते. ते व्यवस्थेला एक पर्यायी व्यवस्था निर्माण करत असतात. त्यामुळे भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशामुळे गुन्हेगारी जगताची एक वेगळी ताकद निर्माण होताना दिसून येते. लोकशाही व्यवस्थेवर या गुन्हेगारी जगताचा विश्वास नसतो त्यामुळे असे लोक समाजविभातक व देशद्रोही कार्यामध्ये सतत

कमिटीन्या अहवाल्य नुमार १९६५-६६ मध्ये १००० क्रगेड, १९६९-७० मध्ये १४०० करोड रु काळा पैसा भारतात होता. योजना आयोगान्या अभ्यासानुसार देशात ३०,००० क्रगेड रु. पैशा जास्त काळा पैसा आहे. अनेक विव्यानान्या अभ्यासानुसार भारतात २६: काळा पैसा आहे. तर अमेरिकेत फक्त ८: काळा पैसा आहे. देशामध्ये काळ्या पैशानी समस्या निर्माण होण्याची अनेक कारणे आहेत. त्यापैकी काही कारणे –

१. अव्यवहारीक कर कायदे;
२. वेगवेगळ्या कराचे वेगवेगळे दर;
३. वस्तुचा तुटवडा;
४. निवडणुका.

काळ्या पैशाचा सरकारी तिजोरीवर विपरीत परिणाम होतो. समाजामध्ये विप्रमता वाढीस लागते. आर्थिक विकासाच्या योजना पूर्ण होवू शक्त नाहीत. काळ्या पैशामुळे समाजात गुन्हेगारीचे प्रमाणे वाढते. शिवाय नियमाने काम करणा—या इमानदार लोकांमध्ये निराशा निर्माण होते.

स्विस बैंकेचे संचालक म्हणतात की, “भारतीय व्यक्ती गरीब आहे, परंतु भारत कधीच गरीब नव्हता” ने म्हणतात की, भारतातील जवळपास २८० लाख क्रगेड रु स्विस बैंकेत जमा आहेत. हि रक्कम इतकी मोठी आहे की, भारताचे येणा—या ३० वर्षांचे वार्षिक नियोजन या रक्कमेतून केले जाईल किंवा त्या रक्कमेतून ६० करोड लोकांना रोजगारानी संधी निर्माण करून दिली जाईल. किंवा या रक्कमेतून भारताच्या कोणत्याही खेड्यातून थेट दिल्लीपर्यंत चार पदरी मजबूत रोड बनविता येईल. हि रक्कम इतकी मोठी आहे की, या रक्कमेतून प्रत्येक भारतीयांना प्रत्येक महिणा २००० रु. जरी दिले तरी ६० वर्षांपर्यंत ती रक्कम संपणार नाही. या पैशामुळे भारताला कोणत्याही जागतिक बैंकेकडून कर्ज घेण्याची गरज पडणार नाही. भारतीयांचा एवढा काळा पैसा स्विस बैंकेत जमा आहे.

या भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशाचा राजकारण आणि गुन्हेगारी जगताशी जवळचा संबंध आहे. कारण मुबल्क पैशाशिवाय राजकारण हे करता येत नाही. आणि पैसा आला म्हणजे तो अनेकांना शांत बसु देत नाही. तो माणसाला कुठले ना कुठले अनुचित समाज

विनातक कार्य करण्यास भाग पाडत असतां. एकला भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशान्या मोहात माणुस पडला की, त्याचे गुन्हेगारीशी संबंध येणे हे अनिवार्यन समजाण्यास हवे.

भ्रष्टाचार, काळा पैसा आणि राजकारण :

सध्य स्थितीना अभ्यास केला असता, आपणास असे दिसते की, राजकारणांची आर्थिक स्थिती दिवसेंदिवस नव्हे तर प्रत्येक मिनियास त्यांच्या संपत्ती मध्ये वृद्धी होतांना आपणास दिसून येते. त्यांच्या गाड्या, वंगले आणि आर्थिक संपन्नता हि कोणत्याच काळात आणि कोणत्याच नेत्याची झाकून राहिलेली नाही. राजकारणात भ्रष्टाचार न केलेले आणि काळ्या पैशाचा संग्रह न केलेले नते अगदीच नगण्य म्हणजे ५: पेशाही कमी सापडतील. सर्वच राजकारण्यांना भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशाचा जणु रोगच लागलाय की. काय अशी स्थिती निर्माण झालेली दिसून येते.

राजकारणातील भ्रष्टाचार आणि काळा पैसा :

१. निवडणुकांचा वाढता खर्च.
२. कार्यकर्त्यांची मर्जी संपदन करणे.
३. पक्षाचे तिकोट मिळविण्यासाठी द्यावी लागणारी रक्कम.

४. पक्षाचा विकास निधी.

५. मोद्या नेत्यांच्या सभांचे आयोजन करणे.
६. स्वतःची आर्थिक स्थिती मजबूत करणे.
७. निवडणुका लढविण्यात झालेला खर्च वसुल करणे.

८. भौतिक वस्तुची व साधनांची खरेदी करणे.

९. भविष्य काळातील निवडणुकासाठी तरतुद करून ठेवणे.

या सारख्या अनेक कारणांसाठी रज्यकर्ते भ्रष्टाचार काळ्या पैशानी तरतुद करून ठेवत असतात. गुन्हेगारी—भ्रष्टाचार आणि काळा पैसा :

गुन्हेगारी जगताची एक प्रती संस्कृती असते. ते व्यवस्थेला एक पर्यायी व्यवस्था निर्माण करत असतात. त्यामुळे भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशामुळे गुन्हेगारी जगताची एक वेगळी ताकद निर्माण होतांना दिसून येते. लोकशाही व्यवस्थेवर या गुन्हेगारी जगताचा विश्वास नसतो त्यामुळे असे लोक समाजविषयातक व देशद्रोही कार्यामध्ये नसते.

१४. कायद्या नियमाने अडान.
१५. मोठ्या प्रमाणात वाढणारी येकाची
१६. आपुरे येतन व वाढलेल्या गरजा.
१७. जिल्हांमधी मार्गी.
१८. उन्ह अधिका—यांने संग्रहमत.
१९. वाढती महागाई.

भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशाच्या समस्येचा
समाजावर व देशावर होणारा परिणाम :

१. देशाच्या प्रगतीला अडमर.
२. योजनानी योग्य अमलबजावणी होत नाही.
३. योजना दर्मकाळ टिकत नाही.
४. ख—या लाभार्थीची निवड होत नाही.
५. गरीब आणि श्रीमतात वाढत जाणारे कृ.
६. शासकीय व निमशासकीय कामान

आर्थिक स्थिती कमकूवत बनते.
राजकीय सत्ता, पैसा व दडपशा

७. ~~टॅ~~ -
८. ~~टॅ~~ -
खलो ~~२~~

९. हुशार, विव्दान आणि पात्रता भारक व्याच्या न्याय मिळत नाही.
१०. लोकांचा शासन व्यवस्थेवर विश्वास गहन.

पैशाची समस्या निर्माण

मोठा आकार.

अंग गजकिय पुढा-यांचे जवळच

ग्रामन व्यवस्थेतील काही दोप

कर्यालयांना व्यापक विरोध.

प्रालैला वद्वा

उपयांचा अभाव.

— उत्तरान संधी ।

वातावरी आणि भौतिकतेची ओढ.

त्रिलोकनाथी

३८४

व नैतिक शिक्षणान्वा अभाव.

१४. कायद्या विप्रयाने अज्ञान.

१५. मोठ्या प्रगाणात वाढणारी चेकारी.

१६. अपुरे चेतन व वाढलेल्या गग्जा.

१७. जिवसेणी स्पर्शी.

१८. उच्च अधिका—यांने संगमत.

१९. वाढती महागाई

भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशाच्या समस्येचा समाजावर व देशावर होणारा परिणाम :

१. देशान्या प्रगतीला अडसर.
२. योजनाची योग्य अमलवजावणी होत नाही.
३. योजना दिर्घकाळ ठिकत नाही.
४. ख—या लाभार्थीची निवड होत नाही.
५. गरीब आणि श्रीमंतात वाढत जाणारी
६. शासकीय व निमशासकीय कामांचा

७. देश—

आर्थिक स्थिती कमकुवत बनते.

८. देश—

राजकीय सत्ता, पैसा व दडपशाहीने मिळवली—

९. हुशार, विद्यान आणि पात्रता भारक व्यान्याय मिळत नाही.

१०. लोकांचा शासन व्यवस्थेवर विश्वास गहत—

११. सरकारी उद्योगांचा विकास होत नाही.

१२. खासगी उद्योगांची भरभराट.

१३. लोकांचे शोपण केल्या जाते.

१४. देशात फुटीखादास चालना मिळते.

१५. देश विघातक कार्यात भ्रष्टाचारी अंग्रेसर.

१६. परकीय आक्रमणाची भिती.

भ्रष्टाचार आणि काळा पैसा निर्मूलन करण्या

प्राणाचार आणि काळ्या पैशामुळे सानुसारी मुल्यांची अवहेलना केली जाते. समाजात बेर्इमान घुसखोरी करणारे लोक चैनीचे जिवन जागत असल्यात तर इमानदार आणि नैतिकेने वागणारे लोक समस्यांना तोड देत असतात. त्यामुळे वेळेवेळी गमनाचे प्राणाचार आणि काळ्या पैशावर बंधने घालण्याचे करण्यात आला. त्यासाठी अनेक समित्यांने आयोगांची स्थापना सुध्दा करण्यात आली.

मनानानुन, देशानुन या समस्येने उच्चाटन झालेले नाही. या मनस्येच्या निर्मूलनासाठी काही उपाय

१. व्यवसायिक लोकांना सुरक्षा देणे, सरकारी कमेन्य—यांना एक स्थिर उत्पन्न पगार दिला जावा.

२. राजकीय कार्यकर्ते, अधिकारी, व्यापारी यांच्या मध्ये इमानदारी भावना जागृत करणे.

३. समाजामध्ये नैतिक गुणांचे, स्वच्छ चारित्रियाचे आणि व्यवहारिक आदर्शांचे बिजारोपण करणे.

४. भ्रष्टाचाराच्या निर्मूलनासाठी कायद्यामध्ये कठोर शिक्षेचो तरतुद करणे.

५. भ्रष्टाचार निर्मूलन विभागाची स्थापणा करणे.

६. समाजातील वेकारी समाज करणे.

७. समाजातील गरीबी दुर करण्यासाठी उपाय योजना करणे.

८. अधिका—यांच्या स्वयंम निर्णयास लगाम घालणे.

९. सर्वसामान्य जनतेत भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशा विषयी जागृती निर्माण करणे.

१०. भ्रष्टाचारी लोकांची सार्वजनिक ठिकाणी प्रचार करणे.

११. भ्रष्टाचाराची माहिती देणा—यास संरक्षण देणे.

१२. राजकीय पक्षांना व नेत्यांना देण्यात येणा—या निधीवर नियंत्रण ठेवणे.

१३. सरकारी कर्मचा—यांसाठी एकच आचार संहिता बनविणे.

१४. भ्रष्टाचाराला आचा घालण्यासाठी योजना बद्द रितीने सामाजिक, आर्थिक, कायदेशीर आणि प्रशासकीय उपाय योजना करणे.

१५. सरकारी कर्मचा—यांना निवास, वैद्यकीय सुविधा आणि मुलांच्या शिक्षणाची सुविधा पुरविणे.

अशा प्रकारे भ्रष्टाचार आणि काळ्या पैशामुळे समाजात अन्यंत विकट स्थिती आज निर्माण झाली आहे. भ्रष्टाचार, काळ्या पैसा हा समाज व देशासाठी शाय उत्तर आहे. देशाच्या विकासातील अडसर उत्तर आहे. हा अडसर सर्वांनी मिळून दुर करणे हीच सर्वांची जवाबदारी आहे. न्याणिकाच्या देश प्रगती करणे, महासत्ता बनाने स्वानवत वाटते.

47

अंतर्गत सुरक्षिततेच्या दृष्टीने नक्षलवादाचे मोठे आव्हान

प्रा.डॉ.प्रशांत विघे,
राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
भ.शि.पाटील महाविद्यालय, परतवाडा, जि. अमरावती

प्रस्तावना :

मएकविसाच्या शतकात भारतीय शासनव्यवस्थेस अंतर्गत सुरक्षिततेच्या दृष्टीने नक्षलवादाने मोठे आव्हान केले असल्याचेफ भारताचे पंतप्रधान डॉ.मनमोहनसिंग जाहीरपणे कबुल केले होते. भारतातील एकुण घटकराज्यांपैकी २१ घटक राज्ये नक्षलवादाने प्रभावित असल गुपचर खात्याची माहिती आहे. तर त्यातील २०१० मध्ये राज्यांमध्ये बिहार, तेलगांणा, सीमाधा, ओडीसा, छत्तीसगढ़, उत्तरप्रदेश, मध्यप्रदेश, पर्शिम बंगाल, महाराष्ट्र झारखंड, नक्षलवादी चळवळ प्रभावीत झाली असुन देश एकुण भुभागापैकी ४० टके भुभागावर नक्षलवादी अप्रभाव वाढविण्यास यशस्वी झाले आहेत.

मनक्षलवादफ ही चळवळ किंवा विचार देश राजकीय आणि सामाजिक परिधात प्रचलित झाला, त्यामुळे उत्पत्तीचे स्रोत म्हणजे प.बंगालमधील दार्जिलिंग जिल्ह्य मनक्षलवारीफया गावातून ही चळवळ जमीनदारांतर्फ होण शोषणाच्या विरोधात उभी झाली. ज्या गावातून ही चळवळ किंवा विरोध सुरु झाला, त्या गावाच्या नावानेच पुढे ही चळवळ नक्षलवादी आली आणि त्याला 'नक्षलवाद' असे देशभरात पसरविली. माओवादाचा शक्ती, संघर्ष, हिंसा

SN 2394-5303

GOLDEN JUBILEE YEAR
1967-2017

50

रुपये

श्री बालाजी संस्थान, देऊळगाव राजा द्वारा संचालित
श्री द्यंदेश्वर कला, धार्मिक विद्यालय
देऊळगाव राजा, जि.बुलढाणा (महा.) पिन-४४३२०४
नंक पुनर्मूल्यांकन 'व++' दर्जा प्राप्त

आंतरराष्ट्रीय बहुभाषिक शौध पत्रिका

TM

विशेषांक, डिसेंबर-२०१७

भारतीय कृषिक्षेत्रासमोरील आव्हाने व संधी

संपादक
प्रा.ज्ञानेश्वर विष्णु गोरे

53) महायाद्वातील येती व्यवसायात महिलांने योगदान

न. डॉ. निलम एम. छंगाणी, जि. वाशिम

|| 164

54) म्बासीनाथन आयोग आणि कृपी विकास

न. पांडुरंग हुडेकर, बुलडाणा

|| 167

55) भास्तीय येतक—याच्या आत्महत्या — एक ज्वलत गमग्या

न. डॉ. भिमराव प्र. उबाळे, जि. बुलडाणा.

|| 169

56) भडारा व गोदिया जिल्ह्यातील भात उत्पादकांद्वांग येती विण्यक मल्ला ...

न. सुनिल नामदेवराव ईश्वर, जिल्हा यवतमाळ.

|| 171

57) विटीशकालीन भारतीय कृपी संशोधन व अध्ययनाची कार्ये —एक अभ्यास

प्रवेण सुरेशराव शिंगणे & डॉ. कल्याणकर पी.एम. फुलंब्री.

|| 175

58) येतकज्यांच्या आत्महत्या : शोव आणि वोथ

न. कांगनाथ दत्तात्रेय वोरकर, ओरंगावाद.

|| 179

59) भारतीय कृपीक्षेत्रासमोरील आव्हाने व संधी

न. ज्ञानेश्वर विष्णु गोरे, देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा.

|| 181

International Multilingual Research Journal

Editor Dr.Bapu G.Gholap

मन लाखां गावाचा देश आहे, आणि अधिकांश गवता कृपी व्यवसायाणी जुडलेली आहे, असेही असलेले अनेक वर्षांपर्यंत खेळील कृशीशी खेळीत जनना नसुमागेन आलेले जिवन जगात आलेली आहे, नागतासमवेती सा ग्रा झालेला होता को कृपीशी जोडलेली अर्थव्यवस्था असूनही भारता सारख्या देशात नसुमागीसारख्या समस्या सोडवणे कठीण आहे, याने नागणच हे होते को परंपरागत काळापासून भागतात ने परंपरागत नवजान, वि वियाने यांना प्रयोग होते गालेला आहे त्यात सुभारणा करण्याकडे कुणी लक्षण ज्येत केले नक्ते अशाकेळी एम.एस.स्वामीनाथनने पहिले व्यक्ती होते, ज्यांनी सर्वांत अगोदर गळाच्या एक उत्तम प्रकाराला ओळखले आणि खिकारले, पातुन भारताच्या अन्नाच्या बाबतीत आत्मनिर्भर बनवले.

मंदर्भ:—

१. शेती व्यवसायातील मंदी आणि संभी — प्रा. डॉ. मुकुटदराव गायकवाड .
२. प्रभाव लेख, बदलते वारे — विलास पंडरे .
३. दै. लोकसत्ता, २२ फेब्रु २०१६ .
४. विगुल दि. २८ एप्रिल २०१७ .
५. गांग्रीय शेतकरी आयोग (द्वितीय अहवाल)
६. शेतकर्यांसाठी महत्वाचा “स्वामीनाथन आयोग” चेतन जोशी लेख, ६ जून २०१७
७. जनसत्ता— किसान आयोग जरूर करो, अधवेश कुमार, १८ डिसें. २०१५ .

□□□

55

भारतीय शेतक—यांच्या आत्महत्या — एक ज्वलंत समस्या

प्रा.डॉ.भिमराव प्र. उबाळे,

समाजांग्य विभाग,

संत भगवान लाला कल्य महाविद्यालय

सिंतरेड गजा, जि.तुलडाणा.

भारत हा कृपी प्रभान देश आहे, भागतात एकून लोकसंख्येच्या ७० ते ७५ टक्के लोक शेतीवर अवलंबून आहेत, भारतीय अर्थव्यवस्था देखिल कृपीवर आधारीत आहे, एकूनच शेती हा भारतीय जिवनाचा कणा आहे, आपल्या निढळाच्या शामाने शेती पिकविणारा शेतकरी हा जगाचा पोंशिंदा आहे, तुमच्या आमच्या पोटाची भूक भागविणारा म्हणजे शेतकरी, अगदी प्राचिन काळापासून पिढ्यांन पिढ्या शेती करणारा, शेतीत राबणारा शेतकरी, शेतीला भुमाता मानणारा शेतकरी आज चिंताग्रस्त, गरीब, शेती विषयी अनास्था व प्रसंगी या शेतीमुळेच आत्महत्या करणारा शेतकरी म्हणून सर्वांना ज्ञात बनला आहे, दिवसेदिवस आत्महत्या करणा—या शेतक—यांचे प्रमाण वाढत आहे, जिमीनीतून मोती पिकविणारा, शेतातील पिकावर प्रेम करणारा, आपल्या गुरांवर जिवापाड प्रेम करणारा, रात्रिदिवस कशाची ही भिती न बाळगणारा, निडर, धाडशी, कष्टाळु, जिद्दी असा शेतकरी आधुनिक काळात का हतबल बनला? गरीब का बनत आहे? सर्वांत महत्वाचे म्हणजे आत्मघात, आत्मनाश, आत्महत्या का करत आहे? या प्रश्नावर सर्वांनी चिंतन करणे आज आवश्यक आहे, शेतकरी संपला, शेतिवरचा शेतक—याचा विश्वास उडाला तर भारतालाच नव्हे तर जगाला अन्ना वाचून मरावे लागेल, कुठल्याही भौतिक प्रगतीसाठी अन्न उत्पादन करणारा शेतकरी ताठ मानेने, सन्मानाने उभा राहणे, तो जागणे आवश्यक आहे.

शेतक—यांच्या स्पृहाना सुरुमपणे अभ्यास नव्याम असे लक्षात येते की, आपल्या वायको, नव्यामह ख्वत: येती कणाग, प्रगरी शेतमजुर लावून येती काम करून नेणा—या शेतक—याने दैनंदिन उत्पन्न किंतो आहे? तर ते युन्य म्हणावे लागेल. कागण कोणतेही पिक पेगल्या नंतर जो पर्यंत ते पिक बाजाग्रेठेत जात नाही तो पर्यंत शेतक—यांच्या हातात खैमा येत नाही. रेज तो कितीही शेतात गवला तरी न्या दिवसाची न्याची मजुरी किती हा संशोधनाचा विषय आहे. नोकरदागला महिण्याला पगार मिळतो, मजुराला दैनिक किंवा आठवड्याला मजुरी मिळते परंतु हा नियम जगाच्या पोर्झिंट्यासाठी लागू नाही.

शेतक—यांच्या आत्महत्तेचे सत्र व—याच दिवसापासून सुरु आहे. परंतु १९९० मध्ये प्रसिद्ध इंग्रजी वर्तमानपत्र 'द हिंटू' मध्ये सर्वप्रथम पोर्झिंट्यांच्या यांनी शेतक—यांच्या आत्महत्ते संदर्भात माहिती प्रकाशित केली. त्यानंतर सर्व भारतातून शेतकरी आत्महत्ते संदर्भात वर्तमानपत्रात बातम्या येणे सुरु झाले. सुरुवातीस आत्महत्त्या करणारा शेतकरी हा महाराष्ट्रातील कापुस उत्पादक शेतकरीच फक्त आत्महत्त्या करतो हा गैरममज सर्वांना होता. परंतु कापुसासह अन्य नगदी पिके नेणा—या शेतक—यांचे आत्महत्त्येचे शेकडा प्रमाण खुप जास्त आहे. यामध्ये फक्त गरुवच नाही तर सर्व स्थरातील शेतक—यांचे आत्महत्तेचे प्रमाण व—याच मोर्द्या प्रमाणावर वाढलेले दिसून येते.

१९०९ मध्ये भारतात १७३६८ शेतक—यांनी आत्महत्त्या केल्या. सर्वांत जास्त आत्महत्त्या महाराष्ट्र, कर्नाटक, आंध्रप्रदेश, मध्यप्रदेश आणि छत्तीसगढ मध्ये झाल्या आहेत. या पाच गज्यामध्ये १०७६५ म्हणजेच ६२ टक्के आत्महत्त्यांची नोंद झालेली आहे. १९९१ ते २००१ च्या जनगणनेच्या तुलनात्मक आकडेवारी नुसार असे स्पष्ट होते की, देशातील शेतक—यांची संख्या दिवसेंदिवस कमी होत आहे. २००१ च्या जनगणनेनुसार मागील १० वर्षात ७० लाख शेतक—यांनी शेती करणे बंद केले आहे. २०११ च्या आकडेवारी नुसार महाराष्ट्र, कर्नाटक, आंध्रप्रदेश, मध्यप्रदेश आणि छत्तीसगढ या पाच गज्यामध्ये १५३४८

शेतक—यांनी आत्महत्त्या केल्या आहेत.

देशामध्ये प्रत्येक महिण्याता ७० पंथा जागत

आत्महत्त्या करतात. महाराष्ट्रातील आजपरं

शेतकरी आत्महत्तेना आकडा ५० हजारांचा

आहे. त्यामुळे शेतकरी आत्महत्त्या हि देशामध्ये

ज्ञलंत ममम्या वनली आहे.

महाराष्ट्रातील शेतक—यांच्या वर्गनिताय आत्मह

महाराष्ट्रातील शेतकरी आत्महत्तेना मात्र

अ.क्र.	वर्ष	शेतकरी आत्महत्तेना मात्र
१	२००७	६२३८
२	२००८	३८०२
३	२००९	२८७२
४	२०१०	३०८७
५	२०११	३३३७
६	२०१२	३७८६
७	२०१३	३५८६
८	२०१४	६००८
९	२०१५	८२९१

अशा प्रकारे महाराष्ट्रासह देशातील शेतकरी आत्महत्त्यांचा आकडा दिवसेंदिवस वाढत आहे शासनासह, स्वयंसेवी संस्था आणि प्रत्येकाने स्वतःम जम्हे शक्य होईल तसे या आत्महत्तेच्या संदर्भात संशोधन, अभ्यास करून या समस्येवर उपाययोजना करणे देशाच्या भविष्य काळासाठी अत्यंत आवश्यक ठरणार आहे. त्यापैकी काही उपाययोजना.

१. शेतीचे निसर्गावरील अवलंबित्व कमी करणे.

२. शेतीसाठी बारामाही पाणी पुरवठ्याची सोय करणे.

३. शेतीसह पूर्ण वेळ विज उपलब्ध करून देणे.

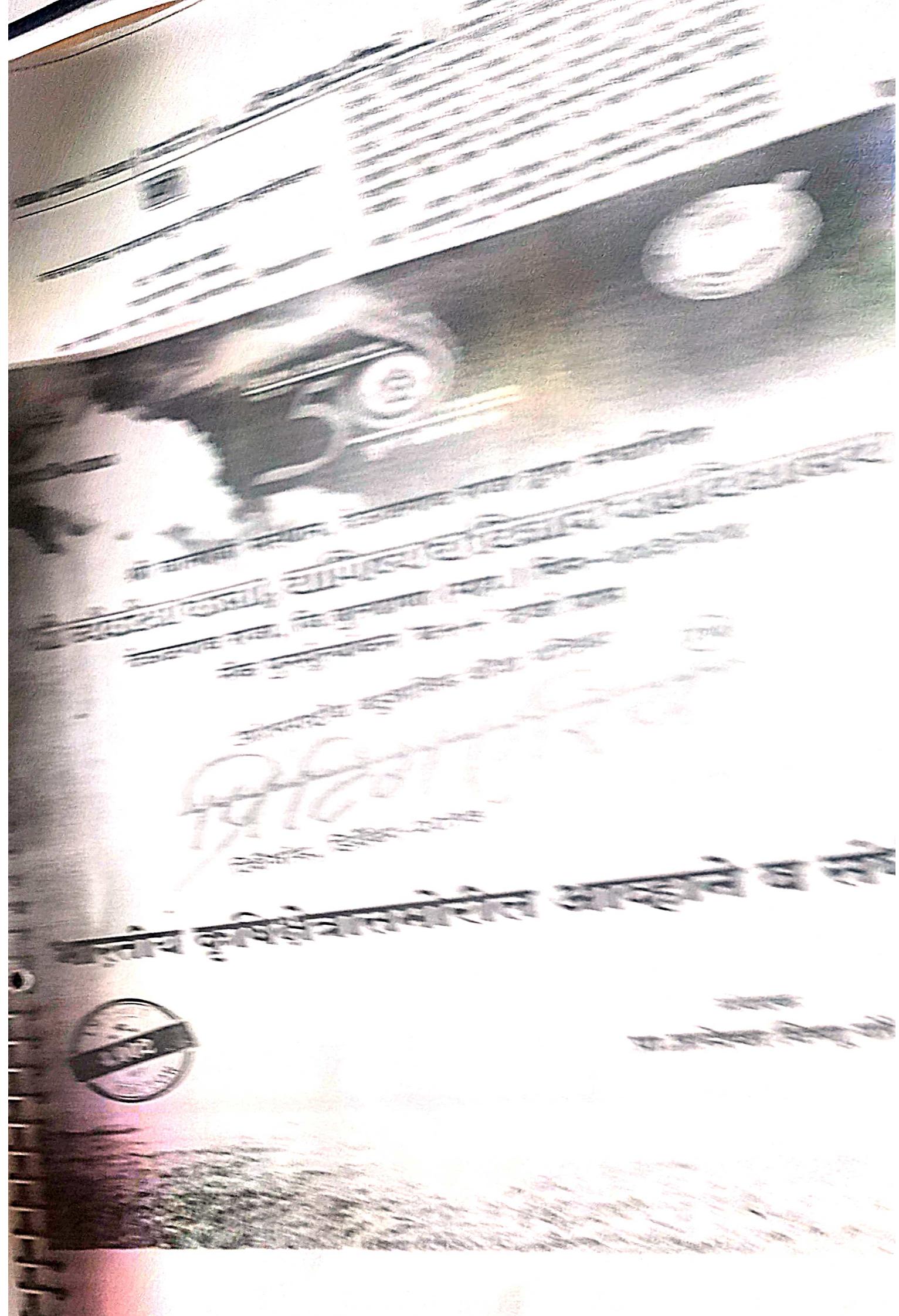
४. शेती मालाला हमी भाव देणे.

५. शेती कर्जासाठी कमीत कमी व्याजदरात बऱ्क कर्ज देणे.

६. गावठी सावकारांच्या दडपशाहीवर बंधने घालणे.

७. शेती पुरक व्यवसायासाठी दिर्घ मुदतीची कर्ज देणे.

८. खते, किटक नाशके, बि बियाणे यांच्या किंमती नियंत्रणात ठेवणे.

5303

GOLDEN JUBILEE YEAR
1967-2017

50

श्री बालाजी संस्थान, देऊळगाव राजा द्वारा संचालित
उद्योगशाला, वाणिज्य विश्वास महाविद्यालय
 देऊळगाव राजा, जि.बुलढाणा (महा.) पिन-४४३२०४
 नंक पुनर्मूल्यांकन 'ब++' दर्जा प्राप्त

आंतरराष्ट्रीय बहुभाषिक शीध पत्रिका

(TM)

दिशेषांक, डिसेंबर-२०१७

स्वतीय कृषिक्षेत्रासमोरील आव्हाने व संधी

संपादक
प्रा.ज्ञानेश्वर विष्णु गोरे

— योग्यता योग्यता योग्यता महिलांने योग्यता
— एम. छंगाणी, जि. वाशिम

|| 164

— अन्य आपांग आणि कृपी विकास
— हुडेकर, बुलडाणा

|| 167

— शेतक—यांच्या आत्महत्या — एक ज्वलंत समस्या
— प्र. उबाळे, जि. बुलडाणा.

|| 169

— व गोदिया जिल्ह्यातील भात उत्पादकांद्वारे शेती विपयक मल्ला ...
— नामदेवराव ईश्वार, जिल्हा यवतमाळ.

|| 171

— भारतीय कृपी संशोधन व अध्ययनाची कार्ये — एक अभ्यास
— नुरेशाहव शिंगणे & डॉ. कल्याणकर पी.एम. फुलंबी.

|| 175

— आत्महत्या : शोध आणि वोध
— दत्तात्रेय वोरकर, औरंगाबाद.

|| 179

— कृषीक्षेत्रासमोरील आव्हाने व संधी
— विष्णु गोरे, देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा.

|| 181

International Multilingual Research Journal

Editor Dr.Bapu G.Gholap

Printing Area : Interdisciplinary Multilingual Refereed JournalUGC Approved
Sr.No.43053

भारतीय शेतक—यांच्या आत्महत्या — एक ज्वलंत समस्या

प्रा.डॉ.भिमराव प्र. उमाळे,

समाजपास्त विभाग,

संत भगवान बाबा कल्या महात्मियालय

सिंदरेड राजा, जिबुलडाणा.

भारत हा कृषी प्रभान देश आहे. भारतात एकूण लोकसंख्येन्या ७० ते ७५ टक्के लोक शेतीवर अवलंबून आहेत. भारतीय अर्थव्यवस्था देखिल कृपीवर आशारीत आहे. एकूनन शेती हा भारतीय जिवनाचा कणा आहे. आपल्या निहितान्या शामाने शेती पिकविणारा शेतकरी हा जगाचा पोशिंदा आहे. तुमन्या आमच्या पोटाची भूक भागविणारा म्हणजे शेतकरी. अगदी प्राचिन काळापासून पिद्यांन पिद्या शेती करणारा. शेतीत राबणारा शेतकरी, शेतीला भुमाता मानणारा शेतकरी आज चिंताग्रस्त, गरीब, शेती विषयी अनास्था व प्रसंगी या शेतीमुळेन आत्महत्या करणारा शेतकरी म्हणून सर्वांना ज्ञात बनला आहे. दिवसेंदिवस आत्महत्या करणा—या शेतक—यांचे प्रमाण वाढत आहे. जमिनीतून मोती पिकविणारा, शेतातोल पिकावर प्रेम करणारा, आपल्या पुण्यांचा जिवापांचे काणांग—गवंदिवस कृषांची ही भिती न बालगणारा, निडर, धाडशी, काष्ठाळू, जिद्दी असा शेतकरी आधुनिक काळात का हतबल बनला? गरीब का बनत आहे? सर्वांत महत्वाचे म्हणजे आत्मघात, आत्मनाश, आत्महत्या का करत आहे? या प्रश्नावर सर्वांनी चिंतन करणे आज आवश्यक आहे. शेतकरी संपला, शेतीवरना शेतक—याना विश्वास उडाला तर भारतालाग नव्हे तर जगाला अन्ना वानून मरावे लागेल. कुठल्याही भौतिक प्रगतीसाठी अन्न उत्पादन करणारा शेतकरी ताठ मानेने, समानाने उभा राहणे, तो जगणे आवश्यक आहे.

□□□

शेतक—यांच्या स्थितीना सुश्मपणे अभ्यास केल्यास असे लक्षात येणे की, आपल्या बायको, मुलाभ्यास म्हणून शेतकी करणारा, प्रसंगी शेतमजुर लावून शेतकी काम करून घेणा—या शेतक—याने दैनंदिन उत्पन्न किंती आहे? तर ते शुच्य म्हणावे लागेल. कारण कोणतेही पिक पेरल्या नंतर जो पर्यंत ते पिक बाजारेपेटेत जात नाही तो पर्यंत शेतक—यांच्या हातात पैसा येत नाही. येज तो किंतीही शेतकी गवला तरी त्या दिवसाची न्याची मजुरी किंती हा संशोधनाचा विषय आहे. नोकरदाराला महिण्याला पगार मिळतो, मजुराला दैनिक किंवा आठवड्याला मजुरी मिळते परंतु हा नियम जगाच्या पोशिंद्यासाठी लागू नाही.

शेतक—यांच्या आत्महत्तेचे सत्र ब—याच दिवसापासून सुरु आहे. परंतु १९९० मध्ये प्रसिद्ध इंग्रजी वर्तमानपत्र 'द हिंडू' मध्ये सर्वप्रथम पी.साईनाथन यांनी शेतक—यांच्या आत्महत्तेसे संदर्भात माहिती प्रकाशित केली. त्यानंतर सर्व भारतातून शेतकी आत्महत्तेसे संदर्भात वर्तमानपत्रात वातम्या येणे सुरु झाले. मुळवारीस आत्महत्त्या करणारा शेतकी हा महाराष्ट्रातील कापुस उत्पादक शेतकीच फक्त आत्महत्त्या करतो हा गैरसमज सर्वांचा होता. परंतु कापुसह अन्य नगदी पिके वेणा—या शेतक—यांचे आत्महत्त्येचे शेकडा प्रमाण खुप जास्त आहे. यामध्ये फक्त गरुवच नाही तर सर्व स्थगातील शेतक—यांचे आत्महत्तेचे प्रमाण ब—याच मोट्या प्रमाणावर वाढलेले दिग्मूळ येते.

१९०९ मध्ये भारतात १७३६८ शेतक—यांनी आत्महत्त्या केल्या. सर्वात जास्त आत्महत्त्या महाराष्ट्र, कर्नाटक, आंध्रप्रदेश, मध्यप्रदेश आणि छत्तीसगढ मध्ये झाल्या आहेत. या पाच राज्यामध्ये १०७६५ म्हणजेच ६२ टक्के आत्महत्त्यांची गोंद झालेली आहे. १९९१ ते २००१ च्या जनगणनेच्या तुलनात्मक आकडेवारी नुसार असे स्पष्ट होते की, देशातील शेतक—यांची संख्या दिवसेदिवस कमी होत आहे. २००१ च्या जनगणनेनुसार मागील १० वर्षात ७० लाख शेतक—यांनी शेती करणे बंद केले आहे. २०११ च्या आकडेवारी नुसार महाराष्ट्र, कर्नाटक, आंध्रप्रदेश, मध्यप्रदेश आणि छत्तीसगढ या पाच राज्यामध्ये १५३४

शेतक—यांनी आत्महत्त्या केलेल्या आहेत. अंदेशामध्ये प्रत्येक महिण्याला ७० पंक्ता जास्त आत्महत्त्या करतात. महाराष्ट्रातील आजपर्यंत शेतकी आत्महत्त्यांचा आकडा ५० हजारपेक्षा आहे. त्यामुळे शेतकी आत्महत्त्या हि देशामध्ये ज्वलंत समस्या बनली आहे.

महाराष्ट्रातील शेतक—यांच्या वर्पनिहाय आत्महत्तेचे संदर्भ आवश्यक आहे.

अ.क्र.	वर्ष	शेतकी आत्महत्त्यांची गंभीरा
१	२००७	४२३८
२	२००८	३८०२
३	२००९	२८७२
४	२०१०	३९८८
५	२०११	३३३७
६	२०१२	३७८६
७	२०१३	३१४६
८	२०१४	४००४
९	२०१५	४२९३

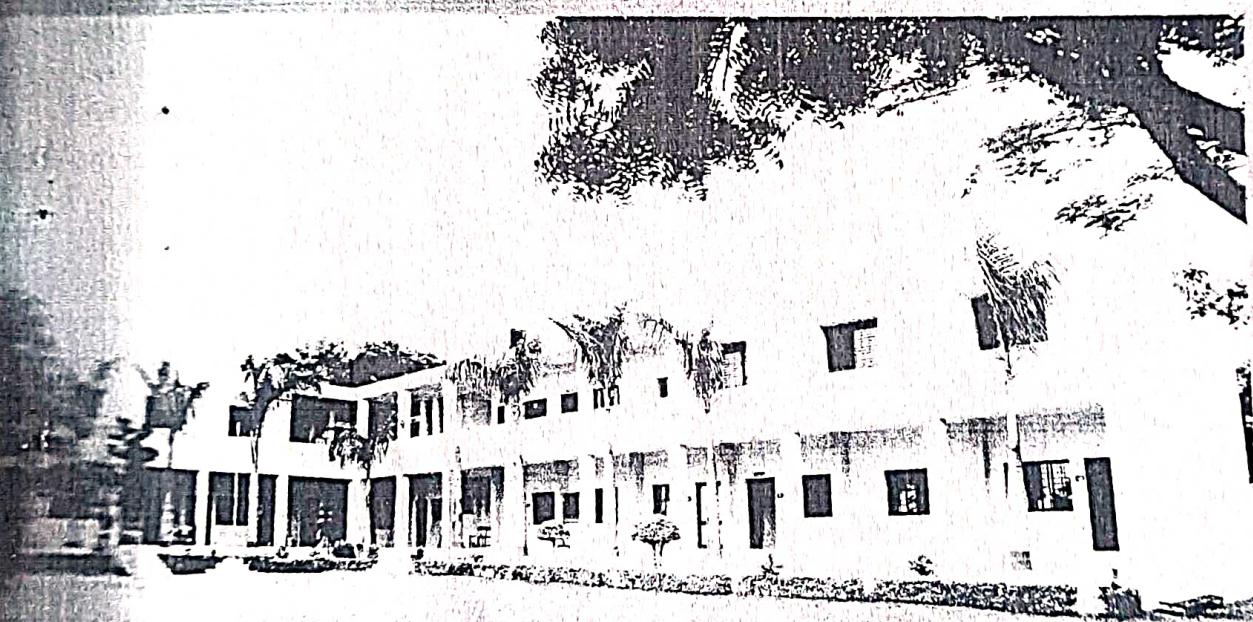
अशा प्रकारे महाराष्ट्रासह देशातील शेतक—आत्महत्त्यांचा आकडा दिवसेदिवस वाढत आहे. शासनासह, स्वयंसेवी संस्था आणि प्रत्येकाने स्वतः जसे शक्य होईल तसे या आत्महत्त्यांच्या संदर्भांसंशोधन, अभ्यास करून या समस्येवर उपाययोजन करणे देशाच्या भविष्य काळासाठी अत्यंत आवश्यक ठरणार आहे. त्यापैकी काही उपाययोजना.

१. शेतकीचे निसर्गावरील अवलंबित्व कमी करणे.
२. शेतकीसाठी बारामाही पाणी पुरवद्याची सोंकरणे.
३. शेतकीसह पूर्ण वेळ विज उपलब्ध करूदेणे.
४. शेतकी मात्याला हमी भाव देणे.
५. शेतकी कर्जासाठी कमीत कमी व्याजदग र्यक कर्ज देणे.
६. गावठी सावकारांच्या दडपशाहीवर बधालणे.
७. शेतकी पुरक व्यवसायासाठी दिर्घ मुदतांन कर्ज देणे.
८. खते, किटक नाशके, बिवियाणे यांचे किंमती नियंत्रणात ठेवणे.

FRONTS OF LAND COMMUNITIES

FRONTLINE

PAGE 100

FRONTS
FRONTLINE
FRONTLINE PAGE

भारतीय शेतीय अमराजारपेठ	प्रा. रवाती एम. उगेमुगे	153
भारतीय शेती : एक दृष्टीक्षेप	डॉ. वल्लीराम प. अवचार	156
भारतीय समुदायावरील प्रभाव : एक अध्ययन	प्रा. सविता गहाजन	160
भारतीय समाजावरील प्रभाव : एक समाजशास्त्रीय अध्ययन	प्रा. जयश्री घुगे	164
भारतीय कृषी क्षेत्रावर जागतिकीकरणाचा प्रभाव	प्रा. सागर बडगे	168
भारतीय कृषी क्षेत्रावर होणारा परिणाम	डॉ. विजय नागरे	172
भारतीय कृषी क्षेत्रावर पडलेला प्रभाव	प्रा. होमराज टी. रोठाड	176
भारतीय ग्रामीण सामाजिक जीवनावरील प्रभाव	प्रा. प्रदीप ल. अंवोरे	180
भारतीय शेती व्यवसायावर परिणाम	डॉ. श्रीनिवास पिलगुलवार	182
भारतीय ग्रामीण भारतावरील परिणाम	प्रा. अस्मिता आर. ठोरे	188
भारतीय ग्रामीण समाज संरचनेवर होणाऱ्या परिणामाचे अध्ययन	डॉ. सुधा मु. खडके (कडू)	191
भारतीय जागतिक श्रमशक्ती	डॉ. स्वराली चं. कुलकर्णी	196
भारतीय शेतीवर प्रभाव	प्रा. मनोहर रा. चौधरी	200
भारतीय आणि ग्रामीण समाज	डॉ. वि. पि. उबाळे	204
भारतीय कृषी क्षेत्रावरील परिणाम	प्रा. अनिल बिंबानखडे	207
भारतीय आणि ग्रामीण जीवनावर प्रभाव	प्रा. दामोदर दुधे	209
भारतीय व भारतीय शेतीवरील परिणाम	प्रा. सुजाता आर. नाईक (गवई)	211
भारतीय ग्रामीण व आदिवासी कामगारावरील परिणाम	डॉ. आनंद वनकर	216
भारतीय अध्ययनाचा नवा संदर्भ	प्रा. अमरिष एस. गांवडे	220
भारतीय भारतावरील प्रभाव - एक विश्लेषणात्मक अध्ययन	डॉ. सचिन ज. होले,	225
भारतीय करणाचा भारतीय शेतीवरील परीणाम	डॉ. एस. एस. सोमवंशी	225
भारतीय करण आणि ग्रामीण स्त्री	प्रा. पुरुषोत्तम आर. बांडे	228
भारतीय करणाचे भारतीय शेतीवरील परिणाम	प्रा. नंदकिशोर उ. राऊत	232
भारतीय करणाचा ग्रामीण समाजावरील प्रभाव ...	डॉ. छाया नेम्मानीवार	236
भारतीय करण - ग्रामीण समाज जीवन	प्रा. दिपक सां. देशमाने	240
भारतीय-हास व मानवी आरोग्य : एक ज्वलंत समस्या	प्रा. राजेश पां. मेश्राम	244
भारतीय करणाचा ग्रामीण समाजावर पडलेला प्रभाव : एक समाजशास्त्रीय अध्ययन	डॉ. बी. ए. किरदक	246
भारतीय करणाचे सामाजिक, व्यवसायिक व राजकीय घटकांना इनावीत करणारे घटक	प्रा. राजेश ग्राम्हणे	248
भारतीय करणाचा ग्रामीण मागावर झालेल्या परिणामाचे अध्ययन	डॉ. विशाखा जगन्नाथ डेरे	251

खाजगीकरण तंत्रज्ञानात्मक क्रांती, बहुराष्ट्रीय कंपन्या, अंतर्राष्ट्रीयकरण, राष्ट्र, राज्यावा-हारा, कल्यानकारी राज्याचा -हास, बाजारपेठांचे सार्वगमत्य, बहुरारकृतीकवाद अरोही प्रवाह सुरु झोले आठेत.

गाय पातळीकरील व्यवस्थारात प्रत्येक माणुस इतर कोणत्याही व्यक्तीकडून आपल्याला गरजेची असलेली वस्तु व रोयांची कोणत्याही आडकाठीशिवाय देवणघेवाण करू शकता असे ताच पध्दीने एका देशात निर्माण होत असलेल्या वस्तु, रोया आणि मनुष्यवळ यांची देवणघेवाण कोणत्याही आडकाठीशिवाय जगभरात कोठेही होवु शकणे यालाच खरे जागतिकीकरण म्हणता येईल.

ग्रामीण सामाजीक जिवनावर जागतिकीकरणाचा झालेला परीणाम

जागतिकीकरण ही वहुआयामी संकल्पना आहे. जागतिकीकरणाचा परीणाम जगातील प्रत्येक देशाच्या नागरी, ग्रामीण व अतिदुर्गम भागात राहणा-या लोकांवर कोणत्याना कोणत्या स्वरूपात झालेला आहे. जागतिकीकणाचे सर्वच परीणाम रावोंसाठीच फलदारी आहेत असे नाही. व सर्वच परीणाम वाईट आहेत असेही आपणास म्हणता येणार नाही. ग्रामीण सामाजीक जिवनावर जागतिकीकरणाचे झालेले परीणाम पुढील प्रमाणे सांगता येतील.

१) कुटुंब व्यवस्था :-

जागतिकीकरणाचा भारतीय संयुक्त कुटुंब व्यवस्थेवर परीणाम होवून विभक्त कुटुंबाचे प्रमाण वाढले आहे. खेड्यातील लोक रोजगाराच्या निगिताने शहराकडे स्थलांतरीत झाल्यामुळे विभक्त कुटुंबाचे प्रमाण वाढले आहे. संयुक्त कुटुंबाचा-हास होण्यास जागतिकीकरण कारणीभूत ठरले आहे.

अ) लहाण मुलांचे संगोषण :-

विभक्त कुटुंबागुळे पतीपत्नी नोकरीच्या निमित्ताने किंवा कामासाठी दिवसभर घराबाहेर जात लहाण वालकांचे संगोषण व सामाजि-करण करण्याचा गंभीर प्रश्न आज निर्माण झालेला आहे. सामाजिक कुंचित नराल्यामुळे मुले यागमार्गाला लागण्याचे प्रमाण सुध्दा वाढलेले आहे. त्यातूनच वालगुन्हेगारीचा प्रश्न समाजात निर्माण झालेला आहे. संयुक्त कुटुंबात जवाबदारीचे विभाजन होते. व प्रत्येक आपणारा दिसून येतो.

आ) तरुण वर्ग :-

जागतिकीकरणागुळे खेड्यातील तरुणाला आता खेड्यात फाग मिळणे मुश्कील झाले आहे. यांत्रीकीकरणागुळे शेतीतील जारतीत जारत काम यंत्रागार्फत केले जातात. तरोव शिक्षणाचे प्रमाण वाढले परंतु त्या प्रमाणात शाराकीय नोक-याचे प्रमाण अत्यंत किंवा असल्यागुळे रागाजात छुपी वेरोजगारी व सुशिक्षीत वेकराचे प्रमाण सुध्दा खुप वाढले आहे. खेड्यातील तरुण रोजगारासाठी शहरात स्थलांतरीत होण्याचे प्रमाण वाढले आहे.

इ) वृद्धांचे प्रश्न :-

जागतिकीकरणागुळे विभक्त कुटुंब व्यवस्था, तरुणाचे कामासाठी व नोकरीसाठी शहरात स्थलांतर यामुळे अणि त्यातून अनेक प्रश्न या वृद्धांशामोर आ वारुन असलेले आपण घंटत आहेत. त्यातूनच ग्रामीण भागात सुध्दा वृद्धांशम सुरु झालेले आपणास दिसून येतात.

ई) विवाह :-

जागतिकीकरणागुळे विवाह संरथेत मोटगा प्रमाणावर परीवर्तन झालेले आहे. आईराडीलांनी ठरवून केलेल्या विवाहा पेढा प्रेम विवाहाचे प्रमाण आज वाढलेले दिसते वरेच गुले-मुली पलून जावून लग्न करतात. एकंदरीत पाशिवमात्य रास्कृतीचा परीणाम त्यांच्यावर गोहिणा प्रमाणात झालेला दिसतो त्यातून घटस्फोटाचे प्रमाण वाढलेले दिसते. पती पत्नीचे अनेक प्रकरण न्यायप्रगिष्ठ सुध्दा झालेले आपणास दिसून येतात. हुंडयाचे प्रमाण खुप वाढलेले आहे. अपत्याचे प्रमाण अत्यंत कमी झाल्यामुळे स्त्री-पुरुष प्रमाण ग्रामीण भागात सुध्दा विषम झाले आहे. विवाहाचे वय सुध्दा वाढले आहे. विवाहा सारख्या मूलभूत समजल्या जाणा-या विवाह संस्थेवर अशा पद्धतीचे जागतिककरणाचे परीणाम झाले आहे.

नव्यामुळे संवेद :-

नव्यामुळे स्त्री-पुरुष संबंधात खुप मोठ्या प्रमाणावर परीवर्तन झालेले आहे. स्त्रीयांवरील प्राचीन व्याप्तीमध्ये सेल झाली आहे, पर्येक क्षेत्रात स्त्री-पुरुषांच्या खाद्याला खांदा लावून काम करताना दिसून येत तर नव्यामुळे स्त्री-पुरुष समानतेवे वारे आज समाजात मोठ्या प्रमाणात वाहत असलेले दिसून येतात. स्त्रीही इत्यामुळे तिच्यावरील अन्याय अत्यंचारात घट झालेली दिसून येत आहे. हे खरे असले तरी स्त्री नव्यामुळे अन्याय अत्यंचारात घट झालेली दिसून येते.

नव्यामुळे संवेद :-

नव्यामुळे क्षेत्रीकरणामुळे जग अत्यंत जवळ आले आहे. जातीयता नष्ट झाली असे आपण म्हणत असलो तरी नव्यामुळे सेल झाल्या सारखे वाटते परंतु आज जातीय भावणा अत्यंत प्रवळ झाल्या आहे. जातीय भावणा दुसऱ्यांच्या द्वेश तिरकार मोठ्या प्रमाणात वाढत आहे. अगोदरच श्रीमंत असलेल्या जाती श्रीमंत होत आहे. तर नव्यामुळे अधिक गरीब होत आहेत. दलणवळणाच्या व संरपकाच्या आधुनिक साधणामुळे एका टिकाणी एका नव्यामुळावर झालेले अन्याय सर्व दुर लगेच कळत असल्यामुळे जातीय दंगली जाळपोळ मोठ्या प्रमाणावर घडत आहे. जातीय भावना आज ग्रामिण समाजात सुध्दा अत्यंत प्रवळ होत आहे.

नव्यामुळे संवेद :-

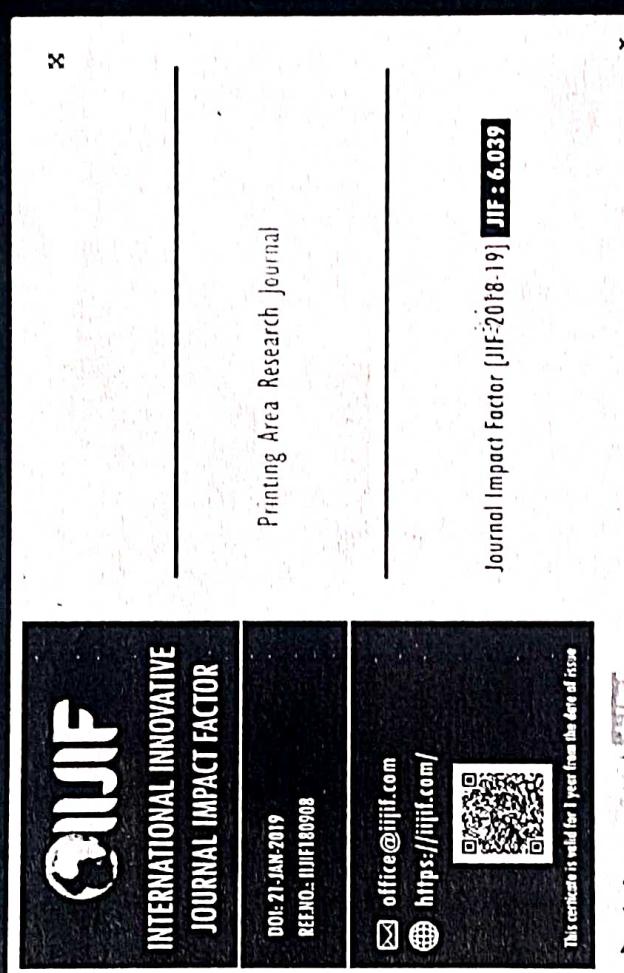
नव्यामुळे जागतिक भाषांचा प्रभाव ग्रामिण भागावर पडताना दिसून येतो. अनेक बोली भाषांच्या जातीना विसर पडत चाललेला आहे. इंग्रजी सारखी भाषा शिकण्याकडे जारत लोकांचा कल असलेला देतो. त्यातुनच इंग्रजी कॉन्वेट, इंग्रजी शाळांचे प्रस्त ग्रामिण समाजात झंपाटयाने वाढत आहे. कुठल्याही नव्याच्या व्यक्तीला आपला पाल्य इंग्रजी शाळेतच टाकण्याचा आग्रह करताना दिसून येतात.

नव्यामुळे संवेद :-

नव्यामुळे व्यक्तिगत आकृतीविध बदललेला असून पाश्चयमात्य कपडे दागिणे, चायनिज अन्य, फ्रेंच व्हीस्की, पॉप, संगीत या गोष्टी नित्याच्या परीचयाच्या झालेल्या आहेत. जागतिकीकरणाचा स्पष्ट अविष्कार व्यापार, वस्तु आणि विनीमय गुतवणुक या क्षेत्रातील आर्थिक प्रक्रियेमध्ये दिसून येतो. अनेक लघु अडचणीत सापडले आहे. अनेकांचे व्यवसाय वंद पडले मोठ्या उघोग ध्याशी स्पर्धा न करता तुऱ्यां वंद पडले आहे. स्थानीक उद्यागांचे दिवाळे निघाले असले तरी लोकांची क्रय शक्ती वाढल्यामुळे लोक कपडे, इलेक्ट्रॉनीक वस्तु, आणि इतर गोष्टी जास्त प्रमाणावर खरेदी करू लागले आहे. त्यातून या क्षेत्रात रोजगार व रोजगाराच्या संधी निर्माण झाल्या आहेत.

अशा प्रकारे जागतिकीकरणाचा ग्रामिण सामाजिक जिवनावरील प्रभाव दिसून येतो.

□□□

A decision-making perspective. *Human Relations* 59(9): 1179–1212.

2. Mani V. Work Life Balance and Women Professionals. *Global Journal of Management and Business Research Interdisciplinary* 2013; 13(5): 2013.

3. Shiva G. A study on Work Family Balance and Challenges faced by working women. *IOSR Journal of Business and Management* 2013; 14(5): 1-4.

4. Gayathri N, Karthikeyan P. A Review on Green Human Resource Management with Exclusive Allusion to Green Work Life Balance.

5. *International Research Journal of Business and Management* 2013; 5: 40-45. Padma S, Sudhir Reddy M. Impact of Child care responsibility on Work Life Balance (WLB) of School Teachers. *International Journal of Advanced Research in Business Management and Administration* 2013; 1(1).

6. Gayathri N, Karthikeyan P. Work life blance in India—A social responsibility or a competitive tool. *International Research Journal of Business and Management* 2013; 1: 103109.

7. Singh S. Work Life Balance: A Literature Review. *Global Journal of Commerce & Management Perspective* 2013; 2(3): 84-91.

8. Vijayalakshmi, Navneetha. Work Life Balance of Women Faculty working in Educational Institutions: issues and problems. *International Journal of Research in Commerce, Economics and Management* 2013; 3(4): 73-75

□□□

06

Women Empowerment and Politics

Prof. Dr. Sangeeta Kishor Walse,
Sant Bhagwanbaba Arts College,
Sindhkhedraja, District- Buldana

*****

Though politics, one of the main influential forces in the life of the nation, has earned a bad name in public perceptions, it continues to be the most powerful means of socioeconomic transformation. There has been a consistent talk heard on women empowerment. Often, the issue is raised in the State Assemblies and the Parliament, discussions are held. But it appears, the main idea of the women empowerment, in their perception, rests with socioeconomic factors excluding the political empowerment. Whatever the political reasons, it shows the nasty male dominated patriarchal system at its backdrop. The patriarchal society dominates the social, political and economic life. Even after persistent reforms, the society is hardly encouraging women in politics. Though it is dismal picture, the Constitution of India safeguards the rights of women. It becomes an impelling force for the political participation of the women.

Indian democracy has a strong modern outlook for the new world on one hand and the other strong roots in socio-religious traditions inherited from the ancient past. The modern world aims at the equality and empowerment while the traditional world still think women as misfits. But putting aside all cobwebs, in 1993 India took an important step and put in place the elected gram panchayat (local elected body) at the village level by the 73rd Amendment of the constitution. One of the important features

of this Amendment was to give reservations to the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Women. Understanding its capacity of instilling democratic values in rural local bodies, the government raised reservations of women in all tiers of Panchayat Raj system from 33 percent to at least 50 percents.

The panchayat Raj system is a state subject. It is the prerogative of states to increase the quota of women reservation if the actual reservation in that state is less than 50 percent. It was Bihar state, which first offered 50 percent reservation to women in rural local bodies. Maharashtra followed the suit and provided 50 percent seats in local bodies for women in 2011.

Political Reservation Must for Women Empowerment

Though women have taken a plunge in socioeconomic activities, the political activities are restricted to rural local bodies. Male dominated patriarchal structural of the society hardly gives impetus to their social and economic rights. Again, their claim and presence in rural local bodies are overshadowed by the men in their families. So unless, reservation at the state and union bodies are imparted to women, they could not be fully empowered. Presently, female presence in India's state and national legislatures hovers at ten percent.

Concerns that this limits the political voice available to women have led to the introduction and subsequent passage of a Reservation Bill in the Upper house of the Indian Parliament. The bill seeks to reserve 33% of India's state and national legislature positions for women. If implemented 181 out of the 543 National legislators and 1,370 out of the 4,109 State legislators would be women.

Women Participation and the Challenges

The growing participation of women is being appreciated by the world. On women participation in local politics, in 2007 the Economist Intelligence Unit's Democratic Index gave a score of 7.68 out of 10. India ranked of

35 out of 167 countries. This in itself may not seem bad, but it is a well known fact that India has a democracy with some flaws. Widespread illiteracy of the population and corruption in the political system are some of the degrading features.

Further, 'status of women' in India is quite inferior when compared to the other countries. The Global Gender Gap Report 2010 points out that India ranked 112 out of 134 countries. Similarly, UNDP's Gender-related development index (GDI) and various approaches to improve upon it, India is in the bottom third of all countries.

There is also the fear that a women sarpanch may become just a front for the 'real' sarpanch who would be somebody from her family, usually her husband. Thus it is unclear whether female sarpanchs can make a difference. According to a study, some 80% women sarpanchs in Tamil Nadu indicated that their official decisions were to be influenced by their husbands, potentially pointing towards limited autonomy in decision-making.

Further, India is characterized by large gender gaps in key human development indicators such as child mortality and malnutrition as well as levels of antenatal coverage, contraceptive use, adolescent fertility, and maternal mortality that are much worse than what is found in countries with similar or even lower levels of per capita income.

According to a social researcher Anderson, discrimination against females originates in marriage practices and caste structures. Despite government efforts these practices are still prevalent in the country. Despite high overall growth since the mid-1990s, some studies suggest that gender gaps widened.

The barriers in Women Empowerment

There are different cultural and societal barriers in increasing active participations of women in politics. Some of the factors could be noted as sexual violence, discrimination and

of this Amendment was to give reservations to the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Women. Understanding its capacity of instilling democratic values in rural local bodies, the government raised reservations of women in all tiers of Panchayat Raj system from 33 percent to at least 50 percents.

The panchayat Raj system is a state subject. It is the prerogative of states to increase the quota of women reservation if the actual reservation in that state is less than 50 percent. It was Bihar state, which first offered 50 percent reservation to women in rural local bodies. Maharashtra followed the suit and provided 50 percent seats in local bodies for women in 2011.

Political Reservation Must for Women Empowerment

Though women have taken a plunge in socioeconomic activities, the political activities are restricted to rural local bodies. Male dominated patriarchal structure of the society hardly gives impetus to their social and economic rights. Again, their claim and presence in rural local bodies are overshadowed by the men in their families. So unless, reservation at the state and union bodies are imparted to women, they could not be fully empowered. Presently, female presence in India's state and national legislatures hovers at ten percent. Concerns that this limits the political voice available to women have led to the introduction and subsequent passage of a Reservation Bill in the Upper house of the Indian Parliament. The bill seeks to reserve 33% of India's state and national legislature positions for women. If implemented 181 out of the 543 National legislators and 1,370 out of the 4,109 State legislators would be women.

Women Participation and the Challenges

The growing participation of women is being appreciated by the world. On women participation in local politics, in 2007 the Economist Intelligence Unit's Democratic Index gave a score of 7.68 out of 10. India ranked of

35 out of 167 countries. This in itself may not seem bad, but it is a well known fact that India has a democracy with some flaws. Widespread illiteracy of the population and corruption in the political system are some of the degrading features.

Further, 'status of women' in India is quite inferior when compared to the other countries. The Global Gender Gap Report 2010 points out that India ranked 112 out of 134 countries. Similarly, UNDP's Gender-related development index (GDI) and various approaches to improve upon it, India is in the bottom third of all countries.

There is also the fear that a women sarpanch may become just a front for the 'real' sarpanch who would be somebody from her family, usually her husband. Thus it is unclear whether female sarpanchs can make a difference. According to a study, some 80% women sarpanchs in Tamil Nadu indicated that their official decisions were to be influenced by their husbands, potentially pointing towards limited autonomy in decision-making.

Further, India is characterized by large gender gaps in key human development indicators such as child mortality and malnutrition as well as levels of antenatal coverage, contraceptive use, adolescent fertility, and maternal mortality that are much worse than what is found in countries with similar or even lower levels of per capita income.

According to a social researcher Anderson, discrimination against females originates in marriage practices and caste structures. Despite government efforts these practices are still prevalent in the country. Despite high overall growth since the mid-1990s, some studies suggest that gender gaps widened.

The barriers In Women Empowerment

There are different cultural and societal barriers in increasing active participations of women in politics. Some of the factors could be noted as sexual violence, discrimination and

illiteracy.

- **Sexual violence**

Some of the social thinkers regard sexual violence as one of the main obstacles in the women's participation in socio-political affairs. A 2011 study found that 24 percent of Indian men have committed sexual violence at some point in their lives. Martha Nussbaum states that violence affects women's participation in socio-political activities.

- **Discrimination**

Although the Constitution of India has removed inequalities, discrimination continues among castes and gender. Widespread discrimination is one of the major impediments resisting women from participating in politics. Thus, women lack leadership experience in political activities. Impact of discrimination is further increased by caste system. Dalit women are continuously deprived for their political future.

- **Illiteracy**

India has one of the largest illiterate populations. According United Nations' reports in 2014 points out that there are 287 million adults in India are illiterate. Literacy among women is only 53.7 percent as against 75.3 percent literacy of men. Illiteracy limits the understanding of political systems and issues.

Female Leaders and Public Good Outcomes

A number of influential studies have found that India's efforts to increase female participation in political processes and decision-making had significant impacts. An India-wide study notes that reservations create opportunities which many women are able to utilize. In Maharashtra female policy makers who have come to power through quotas provide more public goods that benefit and are valued by female voters such as water and roads.

In terms of outcomes, reservations were associated with higher levels of child survival, an effect that could arise because female leaders, who are more attuned to the needs of child health, helped to improve access to and

use of services such as antenatal care and public birth facilities. Reserved seats occupied by low-caste or tribal females are also argued to have resulted in higher levels of investment in health and early education and greater efforts to implement redistributive land reforms and inheritance legislation favorable to women.

Different studies made on the women reservation find significant and positive impacts of reservation on Indian politics. It puts positive effects on women. It also benefited lower caste groups who earlier had failed to improve the condition in a rapidly changing society.

Inspired by 50 percent women reservation in rural bodies, the centre government should positively take up the issue of providing 50 percent quota in the state legislature and the parliament. The rural representation proved fruitful increasing women's inclination towards active participation in local bodies. It also strengthens their political understanding on state and national issues.

References

1. Women Empowerment In India : A Case of Political Reservations By Dr.K.Vidyasagar Reddy, 29 July, 2011 Countercurrents.org <http://www.countercurrents.org/reddy290711.htm>
2. Women's Empowerment through political Participation in India Kuldeep Fadia, Indian Journal of Public Administration, Vol, LX, No. 3, July-Sept-2014
3. Does Female Reservation Affect Long-Term Political Outcomes? Evidence from Rural India, a report of Development Research Group of The World Bank, June 2011
4. Indian Experience of Women's Quota in Local Government: Implications for future strategies, a paper by Medha Nanivadekar, expert Group Meeting of Inter- Parliamentary Union, Oct 2005
5. Sex, Laws and Inequality: What India can teach to United States, a paper submitted to American Academy of Arts and Sciences by Martha Nussbaum.

आंतरराष्ट्रीय बहुभाषिक शोध पत्रिका

प्रिंटिंग एरिया

Printing Area International Interdisciplinary Research
Journal in Marathi, Hindi & English Languages

December 2017, Special Issue

श्री बालाजी संस्थान देऊळगाव राजा द्वारा संचालित

श्री व्यंकटेश कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा. पिन-४४३ २०४.

नंक पुनर्मूल्यांकन 'ब' दर्जा प्राप्त

भारतीय कृषीक्षेत्रासमोरील आक्हाने व संधी विशेषांक

मुख्य संपादक

प्रा. ज्ञानेश्वर विष्णु गोरे

प्रमुख, अर्थशास्त्र विभाग,

श्री व्यंकटेश कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय,

देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा.

ई-मेल : dvgore12@gmail.com, मोबाइल: ९१७५७२०३७५

डिसेंबर २०१७

J. Larshwardhan Publication Pvt. Ltd.

Plot No. 431125 (Maharashtra) | Tel: 07588057595 | 09850203295
larshwardhanpubli@gmail.com, vidyawarta@gmail.comAll Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors | www.vidyawarta.com

आंतरराष्ट्रीय बहुभाषिक शोध पत्रिका

प्रिंटिंग एरिया

Printing Area International Interdisciplinary Research
Journal in Marathi, Hindi & English Languages

December 2017, Special Issue

श्री बालाजी संस्थान देऊळगाव राजा द्वारा संचालित

श्री व्यंकटेश कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा. पिन-४४३ २०४.

नंक पुनर्मूल्यांकन 'ब' दर्जा प्राप्त

भारतीय कृषीक्षेत्रासमोरील आव्हाने व संधी विशेषांक

मुख्य संपादक

प्रा. ज्ञानेश्वर विष्णू गोरे

प्रमुख, अर्थशास्त्र विभाग,

श्री व्यंकटेश कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय,

देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा.

ई-मेल : dvgore12@gmail.com, मोबाइल: ९१७५७२०३७५

डिसेंबर २०१७

Reg. No. U73120MH2013010251205

J. Harshwardhan Publication Pvt. Ltd.

Plot-131125 (Mahalaxmi) - P.O. 407569057695 02250203295
harshwardhanpubl@gmail.com midyaWaria@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors www.ydyawaria.com

प्रिंटिंग एरिया

Printing Area International Interdisciplinary Research
Journal in Marathi, Hindi & English Languages

December 2017, Special Issue

श्री बालाजी संस्थान देऊळगाव राजा द्वारा संचालित

श्री व्यंकटेश कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय

देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा. पिन-४४३ २०४.

नंक पुनर्मूल्यांकन 'ब' दर्जा प्राप्त

भारतीय कृषीक्षेत्रासमोरील आव्हाने व संधी

विशेषांक

मुख्य संपादक

प्रा. ज्ञानेश्वर विष्णु गोरे

प्रमुख, अर्थशास्त्र विभाग,

श्री व्यंकटेश कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय,

देऊळगाव राजा, जि. बुलडाणा.

ई-मेल : dvgore12@gmail.com, मोबाइल: ९१७५७२०३७५

डिसेंबर २०१७

Marshwardhan Publication Pvt. Ltd.

Plot 431126 (Maharashtra) - 441 58805769509850203295
marshwardhanpubl@gmail.com; vidyawarta@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors // www.vidyawarta.com

14) The Need of Kisan Credit Card in India for "Agricultural Finance ...
Yogesh K. Athave, Dist. Buldana (MS) || 49

15) प्रधानमंत्री कृषि सिंचाई योजना
प्रा. डॉ. निता नन्दलाल तिवारी, अकोला || 51

16) भारतीय कृषि में पूँजी निर्माण (Capital Formation in Indian Agriculture)
Dr. Ganesh B. Darade & Mr. Ananta J. Pawar, Dist. Buldana (MS). || 55

17) शेतकर्ज्यांच्या आत्महत्या आणि शासकीय पैकेज वरवरची मलमपट्टी
प्रा. डॉ. संतोष तु. कुटे जि. बुलडाणा. || 57

18) मराठवाड्यातील शेतकरी आत्महत्या : एक अभ्यास
प्रा. डॉ. ए. बी. वायकर जि. जालना || 61

19) डॉ. स्वामिनाथन आयोगाच्या शिफारशीचा मागोवा
डॉ. करमसिंग राजपूत, जि. यवतमाळ. || 64

20) भारतीय शेती क्षेत्रासमोरील आव्हान : शेतकर्ज्यांच्या आत्महत्या
प्रा. शिवाजी काकडे, जि. बीड || 67

21) शेतोच्या विकसात ठिक्क सिंचन पद्धतीचे योगदान एक अभ्यास
डॉ. दयाळू किसन राठोड जि. अकोला. || 70

22) भारतीय शेती स्वरूप आर्टीआव्हाने
प्रा. डॉ. फ. जे. एस. सवाईयूल महा. अम. || 74

23) शेतकर्ज्यांच्या आत्महत्या — एक विश्लेषण
प्रा. डॉ. किशन सत्ताजी बाभुळगावकर वसमत || 77

24) भारतीय अर्थव्यवस्थेत कृषीविपननाचे महत्व
डॉ. केशव सुर्यभान गुल्हाने, जि. बुलडाणा || 80

25) भारतीय अर्थव्यवस्थेत साखर उद्योगाची भूमिका
डॉ. दिलीप का. खुपसे, जि. यवतमाळ || 83

26) शेतकरी आत्महत्या व ग्लोबल वार्मिंग
डॉ. एस.टी.वरडे, खासगांव || 85

ले उत्तर उत्तराखण्ड और पुष्टि त्रिपुरा ने जल से सिंचाई को

लोकन के दर्शन कार्यक्रम का न्यूट्रिट्युन और धूकर्तार राज्यों जैसे पर्वतीय रेत त्रिपुरा उत्तराखण्ड, हिमाचल प्रदेश, जम्मू

के जागरूक पर विशेष बल देना।

परमर्थात पर्वतीय जल प्रबंधन प्रणालियों ने पर्वतीय जल प्रबंधन प्रणालियों

जिनमें जल का इत्तेनाल बेरू और लुधार के लिए उत्तुक्त रूप से होता है, उच्च-वर्षा ने उत्तराखण्ड प्रणाली, बास ड्रिप प्रणाली, ती और ट्रों जान आधारित अन्य पद्धतियों करने में नट रहा।

नहिलजों और वालिकाओं पर विशेष जो परमर्थात रूप से जल उत्तराखण्ड करने में देव होती है, सभी कार्यक्रमों में सामुदायिक पहले से जारी कार्यक्रमों जैसे मनरेणा, लिंचाई मिशन के साथ समाजिक्यता और यथ करता।

लक्ष्यन्त्र ग्रामोण विकास को समर्पित, मासिक

www.deepawali.co.in

रथसवाट ग्रामोण अर्थव्यवस्था विशेषांक

—जून २०१५,

जगता नासिल २०१३, जनवरी, चौथे

गोदान जा ही एक रूप है। कृषि उत्पादन औद्योगिक कर्वे माल की कीमतों तथा मजदूरी पर अपने प्रभाव द्वारा औद्योगिक क्षेत्र के निवेशों को प्रत्यक्ष रूप से प्रभावित करता है। इस तरह कृषि-क्षेत्र के पूंजी निर्माण में पहल्वपूर्ण शुभिका निशाता है।

भारतीय कृषि में पूंजी निर्माण (Capital Formation in Indian Agriculture)

Dr. Ganesh B. Darade,
Assistant Professor & Head,
Department of Economics,
Sant Bhagwan Baba Arts College, S. Raja, Dist.
Buldana (MS).

Mr. Ananta J. Pawar,
Assistant Professor & Head,
Department of Economics,
Late N. J. Deshmukh Sr. College, Amdapur,
Dist. Buldana (MS).

भारत जैसी अर्थव्यवस्थाओं में कृषि प्रमुख क्षेत्र होती है। ऐसी अर्थव्यवस्था में ग्रामीण आय का एक बहुत बड़ा भाग कृषि से प्राप्त होता है। अतः कृषि-उत्पादन में परिवर्तनों अथवा मौसम में परिवर्तनों के कारण कुल राष्ट्रीय आय को प्रभावित करते हैं और परिणामस्वरूप वर्षत तथा निवेश दों भी प्रभावित होती हैं। संक्षेप में ऐसी अर्थव्यवस्थाओं में कृषि क्षेत्र के देश में पूंजी-निर्माण के द्वारा तथा इसकी गति को मुख्य रूप से प्रभावित करता होता है।

कृषि भी देश में श्रीधारीकाय परिवर्तन तथा पूर्ति-मांग निवेश की लाभकारी तथा उप आय-पर्याप्त नहीं है फिर भी कृषि में सार्वजनिक निवेश के क्षेत्र में सार्वजनिक निवेश में पर्याप्त गिरावट हुई।

गोदान का ही एक रूप है। कृषि उत्पादन औद्योगिक कर्वे माल की कीमतों तथा मजदूरी पर अपने प्रभाव द्वारा औद्योगिक क्षेत्र के निवेशों को प्रत्यक्ष रूप से प्रभावित करता है। इस तरह कृषि-क्षेत्र के पूंजी निर्माण में पहल्वपूर्ण शुभिका निशाता है।

देश की राष्ट्रीय आय में महत्वपूर्ण शुभिका निशाते के बावजूद कृषि में सकल पूंजी निर्माण के रूप में मापित सरकारी निवेश में हाल के वर्षों में निरन्तर गिरवट परिलक्षित हो रही है। कृषि में सार्वजनिक एवं निजी क्षेत्र के लिए एक साथ निवेश अथवा पूंजी निर्माण उत्तराधारीओं की ओर संकेत तकराता है। १९६०-६१ में कृषि में सकल पूंजी निर्माण १९८०-८१ की कीमतों पर १६६८ कोडेर रु. था जिसमें सार्वजनिक क्षेत्र का हिस्सा ५८९ कोडेर रु. (३५.३३) रु. था। वर्ष १९७०-७१ में कृषि में सकल पूंजी निर्माण २७५८ कोडेर रु. था जिसमें सरकारी क्षेत्र का हिस्सा ७८९ कोडेर रु. (२८.६३) रु। इस तरह १९७०-७१ में कृषि पूंजी निर्माण में सार्वजनिक निवेश का अंश १९६०-६१ की तुलना में घट गया। वर्ष १९८०-८१ में कृषि में सकल पूंजी निर्माण ४६३६ कोडेर रु. के बराबर हुआ जिसमें सार्वजनिक क्षेत्र का हिस्सा, १७६६ कोडेर रु. (३८.७३) रु। इस तरह १९७०-७१ की तुलना में १९८०-८१ में कृषि में सार्वजनिक निवेश के स्तर में कुछ सुधार हुआ। वर्ष १९८०-८१ के ही मूल्यों पर वर्ष १९९०-९१ में कृषि में सरकारी निवेश घटकर ११४ कोडेर रु. (सकल निवेश का २९.६३) रु गया। इस तरह इस दौरान कृषि के क्षेत्र में सार्वजनिक निवेश में पर्याप्त गिरावट हुई।

वर्ष १९९९-२००० में रुक गई जब सरकारी क्षेत्र का पूंजी निर्माण पिछले वर्ष में ३,८६९ करोड़ रु. के स्तर से बढ़कर ४,२२२ करोड़ रु. हो गया। सकल घरेलू उत्पाद में कृषि में निवेश के हिस्से में कोई सुधार नहीं हुआ और यह १.३ प्रतिशत के स्तर पर बना रहा। वर्ष २००२-०३ के एक निर्णायक मोड़ होने की संभावना है क्योंकि कृषि में सरकारी निवेश ४,५३८ करोड़ रूपए तक पहुंच गया जो विगत ५ वर्षों की तुलना में सर्वाधिक उच्च था। यदि यह रूझान बना रहता है तो यह सरकारी क्षेत्र में कृषि की ओर अधिक संसाधनों को मोड़ने के फलस्वरूप सफलता का संकेतक होगा।

कृषि में गिरता हुआ यह सार्वजनिक निवेश चिन्ता का विषय बन हुआ है, क्योंकि यह सिंचाई, विद्युत, कृषि अनुसन्धान, सड़क, बाजार और संचार जैसे आधारभूत ढांचे के निर्माण में महत्वपूर्ण भूमिका निभाता है।

कारण -

सार्वजनिक निवेश में कमी का कारण संसाधनों को विनिवेश से निकाल कर वर्तमान व्यय में लाना है। हाल के वर्षों में सार्वजनिक व्यय का एक बड़ा भाग परिस्पर्ति के सृजन के विषय बना हुआ है। उदारीकरण के पश्चात् कृषि के सकल पूंजी निर्माण में सार्वजनिक क्षेत्र का हिस्सा २१.२३ था जो घटकर १९९२-९३ में मात्र १९.७२ रह गया।

वर्ष १९९०-९१ एवं उसके बाद के वर्षों में कृषि में सकल पूंजी निर्माण की प्रवृत्ति को निम्न सारणी द्वारा प्रदर्शित किया जा सकता है :

भारतीय कृषि में पूंजी निर्माण (वर्ष १९९३-९४ की कीमतों पर) (करोड़ रु.)

वर्ष	योग	सरकारी	प्रियो	प्रतिशत द्वितीय		सकल घरेलू उत्पाद के उपर्युक्त विवेश
				राजकीय	निवेश	
१९९०-९१	१२६,५५०	४५,४४८	७०.४	२५.६	७०.५	१२४४८
१९९१-९२	१२७,३८८	४६,३८८	६७.०	२५.०	६७.३	१२३२८
१९९२-९३	१२८,१०८	४७,३००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
१९९३-९४	१२८,८२८	४८,३०८	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
१९९४-९५	१२९,५४८	४९,३२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
१९९५-९६	१३०,२६८	५०,३३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
१९९६-९७	१३१,९८८	५१,३४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
१९९७-९८	१३३,७०८	५२,३५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
१९९८-९९	१३५,४२८	५३,३६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
१९९९-२०००	१३७,१४८	५४,३७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०००-२००१	१३८,८६८	५५,३८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००१-२००२	१३९,५८८	५६,३९०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००२-२००३	१४०,३०८	५७,४००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००३-२००४	१४१,०२८	५८,४१०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००४-२००५	१४१,७४८	५९,४२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००५-२००६	१४२,४६८	६०,४३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००६-२००७	१४३,१८८	६१,४४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००७-२००८	१४३,९०८	६२,४५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००८-२००९	१४४,६२८	६३,४६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२००९-२०१०	१४५,३४८	६४,४७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१०-२०११	१४६,०६८	६५,४८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०११-२०१२	१४६,७८८	६६,४९०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१२-२०१३	१४७,५०८	६७,५००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१३-२०१४	१४८,२२८	६८,५१०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१४-२०१५	१४९,९४८	६९,५२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१५-२०१६	१५०,६६८	७०,५३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१६-२०१७	१५१,३८८	७१,५४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१७-२०१८	१५२,१०८	७२,५५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१८-२०१९	१५२,८२८	७३,५६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०१९-२०२०	१५३,५४८	७४,५७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२०-२०२१	१५४,२६८	७५,५८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२१-२०२२	१५४,९८८	७६,५९०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२२-२०२३	१५५,७०८	७७,६००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२३-२०२४	१५६,४२८	७८,६१०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२४-२०२५	१५७,१४८	७९,६२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२५-२०२६	१५७,८६८	८०,६३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२६-२०२७	१५८,५८८	८१,६४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२७-२०२८	१५९,३०८	८२,६५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२८-२०२९	१६०,०२८	८३,६६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०२९-२०३०	१६०,७४८	८४,६७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३०-२०३१	१६१,४६८	८५,६८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३१-२०३२	१६२,१८८	८६,६९०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३२-२०३३	१६२,८०८	८७,७००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३३-२०३४	१६३,५२८	८८,७१०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३४-२०३५	१६४,२४८	८९,७२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३५-२०३६	१६४,९६८	९०,७३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३६-२०३७	१६५,६८८	९१,७४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३७-२०३८	१६६,४०८	९२,७५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३८-२०३९	१६७,१२८	९३,७६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०३९-२०४०	१६७,८४८	९४,७७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४०-२०४१	१६८,५६८	९५,७८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४१-२०४२	१६९,२८८	९६,७९०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४२-२०४३	१६९,९०८	९७,८००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४३-२०४४	१७०,६२८	९८,८१०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४४-२०४५	१७१,३४८	९९,८२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४५-२०४६	१७२,०६८	१००,८३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४६-२०४७	१७२,७८८	१०१,८४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४७-२०४८	१७३,५०८	१०२,८५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४८-२०४९	१७४,२२८	१०३,८६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०४९-२०५०	१७४,९४८	१०४,८७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५०-२०५१	१७५,६६८	१०५,८८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५१-२०५२	१७६,३८८	१०६,८९०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५२-२०५३	१७७,१०८	१०७,९००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५३-२०५४	१७७,८२८	१०८,९१०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५४-२०५५	१७८,५४८	१०९,९२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५५-२०५६	१७९,२६८	११०,९३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५६-२०५७	१८०,०८८	१११,९४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५७-२०५८	१८०,८०८	११२,९५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५८-२०५९	१८१,५२८	११३,९६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०५९-२०६०	१८२,२४८	११४,९७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६०-२०६१	१८२,९६८	११५,९८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६१-२०६२	१८३,६८८	११६,९९०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६२-२०६३	१८४,४०८	११७,१००	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६३-२०६४	१८५,१२८	११८,११०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६४-२०६५	१८५,८४८	११९,१२०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६५-२०६६	१८६,५६८	१२०,१३०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६६-२०६७	१८७,२८८	१२१,१४०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६७-२०६८	१८८,००८	१२२,१५०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६८-२०६९	१८८,७२८	१२३,१६०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०६९-२०७०	१८९,४४८	१२४,१७०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८
२०७०-२०७१	१९०,१६८	१२५,१८०	६७.०	२५.३	६७.३	१२३०८</

उचित होगा। उर्वरकों, ग्रामीण बिजली, सिंचाई, उधार और अन्य कृषि आगतों को दी जा रही सब्सिडी को प्रटकार उत्पादक परिस्पर्तियों के सृजन में प्राप्त अधिशेष को लगाया जाना चाहिए। इसके अतिरिक्त, कृषि में पूँजी निर्माण को बढ़ाने की रणनीति में आधारभूत ढांचे के विकास के लिए आयोजना व्यय के अनुपात को बढ़ाना, उत्पदकता बढ़ाने के लिए संसाधनों का अधिक कुशल प्रयोग तथा कृषकों को अधिक निवेश के लिए अपनी वचतों का उपयोग करने में सक्षम बनाने हेतु उन्हें उपज का लाभकारी मूल्य दिलाया जाना शामिल किया जाना चाहिए। मध्यम एवं लघु सिंचाई योजनाओं एवं मृदा संरक्षण परियोजनाओं को समय पर पूरा करने हेतु ऋण प्रदान करने में राष्ट्रीय कृषि एवं ग्रामिण विकास बैंक (नाबार्ड) को कारगर भूमिका निभानी होगी। कृषि में निजी निवेश को प्रोत्साहित किया जाना भी समोचीत होगा।

संदर्भ :

- (१) Arunachalam R. Agriculture Growth and Economic Reforms Deep & Deep Publication, New Delhi.
- (२) डॉ. वसुधा पुरेहित भारतीय अर्थव्यवस्था राजमुद्रा ऑफसेट चिकलठाणा, औरंगाबाद.
- (३) डॉ. विजय कविमंडन, कृषि अर्थशास्त्र श्री. मंगेश प्रकाशन, नागपूर.
- (४) प्रतियोगिता साहित्य, साहित्य भवन पब्लिकेशन, आग्रा.

□□□

शेतकर्ज्यांच्या आत्महत्या आणि शासकीय पैकेज वरवरची मलमपट्टी

प्रा. डॉ. संतोष तु. कुटे

अर्थशास्त्र विभाग प्रमुख,

कला व विज्ञान महिला महाविद्यालय,

मेहकर, ता. मेहकर, जि. बुलडाणा.

प्रस्तावना

आज आपल्या देशाला स्वातंत्र्य मिळून ६८ वर्षे झाली. पण शेतकर्ज्यांच्या मूलभूत प्रश्नांकडे दुर्लक्षण झाल्याच दिसून आल्याने देशात जवळ जवळ पाच वर्षांत अंसव्य बळीराजांच्या आत्महत्या इ गाल्या आहेत. आज हरितक्रांतीमुळे उत्पादन वाढले परंतु उत्पादित मालाचा झालेला खर्चही फिटू शकत नसल्याने आज ५०% पेक्षाही अधिक शेतकरी कर्जबाजारी आहेत. त्यांना सावकारांकडून कर्ज घेतल्याशिवाय पर्याच उरलेला नाही.

भारतात बँक व्यवसायाचे दोन भाग आपण करतो, एक परंपरागत व असंघित बँक व्यवसाय आणि दुसरा संघित बँक व्यवसाय. परंपरागत बँक व्यवसाय क्षेत्र ऐतदेशीय बँका आणि सावकार यांचे बनले आहे. संघित बँक व्यवसाय क्षेत्रात आधुनिक व्यापारी बँका, परकीय बँका, रिझर्व बँक आ०फ इंडिया इ. चा समावेश होतो. असंघित क्षेत्रात सावकारोचे प्राबल्य मोठ्या प्रमाणात आजही दिसून येते. बँकाकडे कर्ज मागतांना शेतकर्ज्यांचीहोणारी हेडसांड लक्षात शेतकरी बँकाकडून कर्ज न घेता खाजगी सावकाराकडून कर्ज घेतात. आणि सावकाराच्या व व्याजाच्या विळखात सापडून आत्महत्येसारखे कार्य क्रंतात. म्हणून शेतकरी आत्महत्या हा एक गंभीर आणि गहन विषय बनला आहे. सदर शोधनिबंधात महाराष्ट्रातील शेतकरी आत्महत्या आणि शासनामार्फत जाहिर पैकेज यांचा यांचा सहसंबंध अभ्यासला आहे. आणि हे पैकेज प्रभावी न घेता कशाप्रकारे वरवरचे प्रयोग झाले याचे विवेचन केले आहे.

शोधनिबंधाची उद्दिष्ट्ये

१. शेतकरी आत्महत्येचे भारत आणि महाराष्ट्रासंदर्भात गांभीर्य अभ्यासणे.

उचित व्होगा। उर्वरकों, ग्रामीण बिजली, सिंचाई, उधार और अन्य कृषि आगतों को दी जा रही सब्सिडी को प्रत्कार उत्पादक परिसम्पत्तियों के सृजन में प्राप्त अधिशेष को लगाया जाना चाहिए। इसके अतिरिक्त, कृषि में पूँजी निर्माण को बढ़ाने की रणनीति में आधारभूत ढांचे के विकास के लिए आयोजना व्यय के अनुपात को बढ़ाना, उत्पदकता बढ़ाने के लिए संसाधनों का अधिक कुशल प्रयोग तथा कृषकों को अधिक निवेश के लिए अपनी वचतों का उपयोग करने में सक्षम बनाने हेतु उन्हें उपज का लाभकारी मूल्य दिलाया जाना शामिल किया जाना चाहिए। मध्यम एवं लघु सिंचाई योजनाओं एवं मृदा संरक्षण परियोजनाओं को समय पर पूरा करने हेतु ऋण प्रदान करने में राष्ट्रीय कृषि एवं ग्रामिण विकास बैंक (नावार्ड) को कारगर भूमिका निभानी होगी। कृषि में निजी निवेश को प्रोत्साहित किया जाना भी समोचीत होगा।

संदर्भ :

- (१) Arunachalam R. Agriculture Growth and Economic Reforms Deep & Deep Publication, New Delhi.
- (२) डॉ. वसुधा पुरेहित भारतीय अर्थव्यवस्था राज्यमुद्रा ऑफसेट चिक्लिंग, औरंगाबाद.
- (३) डॉ. विजय कविमंडन, कृषी अर्थशास्त्र श्री. मंगेश प्रकाशन, नागपूर.
- (४) प्रतियोगिता साहित्य, साहित्य भवन पब्लिकेशन, आग्रा.

□□□

शेतकर्ज्यांच्या आत्महत्या आणि शासकीय पॅकेज वरवरची मलमपट्टी

प्रा. डॉ. संतोष तु. कुटे

अर्थशास्त्र विभाग प्रमुख,
कला व विज्ञान महिला महाविद्यालय,
मेहकर, ता. मेहकर, जि. बुलडाणा.

प्रस्तावना

आज आपल्या देशाला स्वातंत्र्य मिळून ६८ वर्षे झाली. पण शेतकर्ज्यांच्या मूलभूत प्रश्नांकडे दुर्लक्षण झाल्याच दिसून आत्माने देशात जवळ जवळ पाच वर्षांत अंसाख्य बळीराजांच्या आत्महत्या इ गात्या आहेत. आज हरितक्रांतीमुळे उत्पादन वाढले परंतु उत्पादित मालाचा झालेला खर्चाही फिटू शकत नसल्याने आज ५०% पेक्षाही अधिक शेतकरी कर्जबाजारी आहेत. त्यांना सावकारांकडून कर्ज घेतल्याशिवाय पर्याच उरलेला नाही.

भारतात बँक व्यवसायाचे दोन भाग आपण करतो, एक परंपरागत व असंघित बँक व्यवसाय आणि दुसरा संघित बँक व्यवसाय. परंपरागत बँक व्यवसाय क्षेत्र ऐतदेशीय बँका आणि सावकार यांचे बनले आहे. संघित बँक व्यवसाय क्षेत्रात आधुनिक व्यापारी बँका, परकीय बँका, रिझर्व बँक आॅफ इंडिया इ. चा समावेश होतो. असंघित क्षेत्रात सावकारोचे प्राबल्य मोळ्या प्रमाणात आजही दिसून येते. बँकाकडे कर्ज मागतांना शेतकर्ज्यांचीहोणारी हेळसांड लक्षात शेतकरी बँकाकडून कर्ज न घेता खाजगी सावकाराकडून कर्ज घेतात. आणि सावकाराच्या व व्याजाच्या विळख्यात सापडून आत्महत्येसारखे कार्य क्रंतात. म्हणून शेतकरी आत्महत्या हा एक गंभीर आणि गहन विषय बनला आहे. सदर शोधनिबंधात महाराष्ट्रातील शेतकरी आत्महत्या आणि शासनामार्फत जाहिर पॅकेज यांचा यांचा सहसंबंध अभ्यासला आहे. आणि हे पॅकेज प्रभावी न ठरता कशाप्रकारे वरवरचे प्रयोग झाले याचे विवेचन केले आहे.

शोधनिबंधाची उद्दिष्ट्ये

१. शेतकरी आत्महत्येचे भारत आणि महाराष्ट्रसंदर्भात गांभिर्यं अभ्यासणे.

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

Special Issue February 2018

Vidyawarta®

International Multilingual Research Journal

Bharatiya Vidya Mandir Amravati's

Bharatiya Mahavidyalaya, Morshi Dist. Amravati

(Affiliated To Sant Gadge Baba Amaravati University, Amravati)

One Day National Conference

On
Humanism in Indian English Literature

24th February 2018

Principal
G.S.Meshram

Chief Editor
Prof. Virag Gawande

Editors
Dr. Suresh B. Bijawe

Organized By

Department Of English

Bharatiya Mahavidyalaya, Morshi Dist. Amravati

In Collaboration With

Aadhar Social Research & Development Training Institute, Amravati

Bharatiya Vidya Mandir Amravat's

Bharatiya Mahavidyalaya, Morshi Dist. Amravati

(Affiliated To Sant Gadge Baba Amaravati University, Amravati)

One Day National Conference

On

Humanism In Indian English Literature

24th February 2018

Principal

Mr.G.S.Meshram

Chief Editor

Prof. Virag Gawande

Editors

Dr. Suresh B. Bijawe

Organized by

Department of English

Bharatiya Mahavidyalaya, Morshi Dist. Amravati

&

Aadhar Social Research & Development Training Institute Amravati

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205

At.Post.Limbaganesh,Tq.Dist.Beed
Pin-431126 (Maharashtra) Cell:07588057695,09850203295
harshwardhanpubli@gmail.com, vidyawarta@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors / www.vidyawarta.com

|| Index ||

1) Humanitarian Perspectives in Indian English Novels
Taterao Bapurao Nikalje, Dist. Buldhana || 15

2) Meena Kandasamy's Touch : The protest against oppression
Shuddhodhan P. Kamble, Amravati || 18

3) Issues of Human Rights in Untouchable and The Hungry Tide
Asst. Prof. Shitalbabu A. Tayade, Dist- Amravati || 24

4) Mulk Raj Anand's Humanitarian Approach with special reference to Coolie
Rajnandinee V. Tayde, Akola || 28

5) In the short stories of Rabindranath Tagore
R. S. Potukuchi, Amravati || 30

6) Humanistic Perspectives in the scripts of R.K. Narayan
Prof. Avinash V. Thote, Akola || 34

7) 'Humanitarian Perspectives in the Novels of R. K. Narayan'
Major Dr. Prashant Thakare, Dist : Amravati (Mah.) || 37

8) Humanitarian Perspectives in Indian English Drama
Mr. Vishwas M. Damodhar, Mulawa || 41

9) Humanitarian Perspectives in Indian English Novels Anita Nair's Chara...
Mr. Anup V. Gumble, Arni || 45

10) HUMANISTIC PERSPECTIVE IN THE SELECT POEMS OF RAVINDRANATH TAGORE
Gopal B. Shelkikar, Pusad || 48

11) Dr. B. R. Ambedkar : A Humanitarian Writer
Gautam C. Satdive, Dist Amravati || 51

12) Humanitarian View of Diasporic writings in the novels of Bharti Mukherjee
Dr.Prachi S. Patharkar, Washim || 53

13) Nayantara Sahgal: A Humanist for Women
Dr.Narendra Mane, Dist. Amravati || 56

Humanitarian Perspectives in Indian English Novels

Taterao Bapurao Nikalje

Assistant Professor in English,

Sant Bhagwan Baba Arts College, Sindkhed
Raja, Dist. Buldhana

Abstract

When the parameters of humanism are coming under increasing strain in an assertively multicultural world, its supposedly self-evident universalist inclusiveness should be quite an enigma. The many novels on humanism treat humanism as a pure ideal, uncontaminated by practice. They do not acknowledge the complicity, bordering sometimes on identity, between patriarchy and humanism. Literature is a distinctly human artifact: this is as true as any cliché can be. But does this imply that whenever you talk about human relationships in a literary work, it naturally means you are talking about humanism? The distinction or the convergence, whichever the case may be, needs to be rigorously worked out. Humanism is basically a philosophical outlook centered on the authority of human being as a dignified, rational being. Humanism's final court of appeal is human reason rather than any external authority. Its spirit is secular, liberal and tolerant. The humanists through their scholarship and learning registered their protest against socio-political and religious establishments. The emulation of the ancient writers is no longer a dominant force in literature but humanistic ideals are still influential in modern thought.

Keywords : Assertively multicultural world, universalist, artefact, socio-political, humanistic ideals, emulation, influential, modern thought

Introduction

Humanism is a realistic philosophy. Humanism is the philosophy for those in love with life. Humanists take responsibility for their own lives and relish the adventure of being part of new discoveries seeking new knowledge and exploring new options. He is a pragmatist who gives supreme priority to equal opportunity, justice, welfare, and progress for all without discrimination and prejudice.^[1] The Oxford English Dictionary defines Humanism as "A rationalist outlook or system of thought attaching prime importance to human rather than divine or supernatural matters."^[1] Humanism is a philosophical stance that emphasizes the value and agency of human beings, individually and collectively, and generally prefers critical thinking and evidence over established doctrine or faith. The meaning of the term humanism has fluctuated, according to the successive intellectual movements which have identified with it. Although humanism lost its significance a long time ago, a certain naivety about its natural and obvious connotations, complicated by anthropological hubris, lingers on. The tendency consequently is to compulsively and exclusively read humaneness, universal compassion and glory into humanism. The depiction of humanism in Indian English novels begin with Mulk Raj Anand "The Untouchable". Mulk Raj Anand occupies one of the topmost position in Indo-Anglican literature. He belongs to a period in the history of India when the nation was struggling hard to shake off the burden of slavery. He is a novelist with a missionary zeal. He frankly declares that art is a means towards social reforms and upliftment. Anand's all novels like Untouchable, Coolie, Two Leaves and a Bud, Across the Black Waters, The Sword and the Sickle embrace human experiences and convey a sense of life and character like a coloured glass. He has literally immersed into the flowing, vibrant core of humanity and he feels its grief to the very

marrow of his bones. Being a humanist, Anand has skillfully depicted the Indian society which is hostile and callous to the lots of the low-born. Before Mulk Raj Anand Rabindra Nath Tagore also paved the way to humanitarian approach in his writings. Tagore's humanism is mainly expressed through his concept of inter-personal relationship, protest against the cruelty meted out to his fellow-beings. He is a multi-dimensional personality and the underlying theme of his creations is love for man. Besides Tagore, Mulk Raj Anand's work is based on the philosophy of humanism. He makes an untouchable the hero of his novel. Tagore wrote primarily in Bengali and translated many of his poems and plays into English. To his credit, there is a long list of poems and plays, both in Bengali and English which had made his place among the world's greatest writers..^{[1][2][3]}

Humanism

The word "Humanism" has a number of meanings and because authors and speakers do not clarify which meaning, they intend. There are different types of Humanism — Literary Humanism, Renaissance Humanism, Cultural Humanism, Philosophical Humanism, Christian Humanism, Modern Humanism, Secular Humanism, Religious Humanism etc.

Humanism is one of those philosophies for people who think for themselves. There is no area of thought that a humanist is afraid to challenge and explore. It's a philosophy focused upon human means for comprehending reality. It's a philosophy of reason and science in pursuit of knowledge. Therefore when it comes to the question of the most valid means for acquiring knowledge of the world. Humanists reject arbitrary faith, authority, revelation and altered state of consciousness. It is regarded as a philosophy of imagination, compassion etc.

Humanism is a realistic philosophy. Humanism is the philosophy for those in love with life. Humanists take responsibility for their own lives and relish the adventure of being part

of new discoveries seeking new knowledge and exploring new options.

Humanism is a way of looking at the world by emphasizing the importance of human beings- their nature and place in the universe. Humanism means love of man with all his weaknesses, instincts and impulses. It may be defined as system of thought in which human interest, values and dignity are held dominant. Humanism teaches that every person has dignity and worth and therefore should command the respect of every other person. Finally, in its most general application humanism may mean any philosophical or ethical system centered on the concept of dignity and freedom of man.

Humanitarian perspective in Novels of Indian English Novelist

Mulk Raj Anand's

His first novel, Untouchable is an account of a day in the life of its protagonist- Bakha, an untouchable sweeper boy. It delineates the feelings, aspirations and problems of this sweeper boy who undergoes a lot of hardship being a low-caste within Indian society. To comment on Bakha, who is the pariah protagonist of the novel, namely "They think we are mere dirt because we clean their dirt" sums up Anand's understanding of the grim realities of India's social life.

The evil of untouchability in India has an ancient history. It roots from the four groups of Hindu castes- Brahmins, Kshatriyas, Vaishya, and Sudras. The Sudras represents the lowest of all in the social hierarchy. Untouchable is the story of this prolonged indignity and humiliation of this class of society. The opening of the novel strikes the keynote of the theme of the novel: "The outcastes' colony was a group of mud-walled houses that clustered together in two rows, under the shadow both of the town and the cantonment, but outside boundaries and separate from them."

Raja Rao's

Raja Rao, belongs to the older

generation of the novelists. The foundation of his creativity rests on the themes of social reality, tradition-modernity clash, historicity of facts, concern for the common man, indianness, and humanism.

Raja Rao's (1908-2006) celebrated novel "Kanthapura" (1938) too fails to elicit much as far as the authentic portrayal of untouchables is concerned. The novel dwindle in to valorization of Gandhian charisma. Moorthy, an upper caste spokesman of Mahatma Gandhi defeats his own anti-caste speeches when he dithers for a while to drink a glass of milk from the pariah woman in her house.

Bhabani Bhattacharya's (1906-1988)

Bhabani Bhattacharya's (1906-1988) "He who rides the Tiger" (1977) is another famous example of an Upper caste author appropriating low caste humanistic approach in his work. 'He who rides a Tiger' is an attack on both who profited on people's misery during the famine and those who exploited them as caste tyrants. This novel is based on an ancient saying "He who rides a tiger cannot dismount." A humble village blacksmith, named Kalo takes his revenge on a rigid, caste-ridden society and makes a living for him-self and his daughter by faking a miracle-a miracle that begins as a fraud and ends as a legend-and passing himself off as a Brahmin priest. A staunch humanist in Bhattacharya is at work throughout his novels. His approach to the problems of life is always positive. There is always an affirmation of life amidst suffering.

For his futuristic vision, humanistic outlook, historical perspective of the Indian social reality, and his well-defined theory of the craft of fiction, Bhattacharya can rightly be called the doyen of the Indian-English novel in modern India.

Rohinton Mistry's(1952-)

Rohinton Mistry expressed humanity in his work by depicting the picture of brutality on the dalits which seems to be multiplied in Rohinton Mistry's(1952-) "The Fine Balance"

(1995) Mistry is a Neustadt International Prize for Literature laureate (2012). The Indian born Mistry practices Zoroastrianism and belongs to the Parsi community. Om and Ishwar, the key characters from the novel, venture to break the inhuman unwritten caste rules by discarding their baseborn leather work and adopt a tailoring work with the help of a Muslim friend. However, the novel takes a stereotypically pessimistic turn at the end.

Arundhati Roy(1961)

Arundhati Roy(1961-) in his "The God of Small Things" (1997) portrays Velutha, a paravan, as a protagonist. The novel brings her an immense fame but it is also criticized for romanticizing the untouchable hero Velutha. He is shown to be voiceless, inactive, and irresolute. Roy's ideology, her narrative technique and use of language also have come under readers' scanner.

Some other novels by Indian English authors in which low caste characters feature for human justice are Kiran Desai's(1971-) "Inheritance of the Loss" (2006), Amitav Ghosh's(1956) "The Hungry Tide" (2005) and "The Sea of Poppies" (2008), Vikas Swarup's "Q&A" (2008), Arvind Adiga's "The White Tiger" (2008). A very recent example of the novel written by a non-dalit author in which he natively portrays the dalit character is "Serious Men" (2010) by Manu Joseph. Ayyan Mani, a principal character from the novel, is shown to be manipulative, sly and scheming dalit-Buddhist. His angry nature is attributed to his being dalit due to which he is receiving inhuman treatment.

Conclusion

Indian English Literature is an honest enterprise to demonstrate the ever rare gems of Indian Writing in English. From being a singular and exceptional, rather gradual native flare-up of geniuses, Indian Writing has turned out to be a new form of Indian culture and voice in which India converses regularly. Indian Writers - poets, novelists, essayists, and

dramatists have been making momentous and considerable contributions to world literature since pre-Independence era, the past few years have witnessed a gigantic prospering and thriving of Indian English Writing in the global market.

Indian English literature continues to reflect Indian culture, tradition, social values and even Indian history through the depiction of life of Indians living.. Indian English novels has been trying to give expression to the humanitarian perspective. These novelist appears to pick up their plots from the very social , human and personal milieu from which they have grown up and so they easily strike a bond of familiarity with the readers.

REFERENCES

1. Biswas, Renuka, ed. On Tagore. New York: Tagore Society of New York, 1984.
2. Chatterjee, Bhabatosh. Rabindranath Tagore and Modern Sensibility. Delhi, India: Oxford University Press, 1996.
3. Datta, Pradip Kumar, ed. Rabindranath Tagore's "The Home and the World": A Critical Companion. London: Anthem Press, 2005.
4. <http://www.eng-literature.com/2016/02/anands-humanism-in-untouchable.html>
5. Anand, Mulk Raj. Untouchable, Penguin Books, 2001.
6. Roy, Arundhati. The God of Small Things, Indian Ink, New Delhi, 1997.
7. A.V. Krishna Rao, The Indo Anglican Novel and the Changing Tradition(Mysore: University of Mysore, 1972)
8. Chakraborty, Prasanta: "Dalits in Indian Literature" In Language in India: Strength for Today and Bright Hope for Tomorrow" Volume 11:4 April 2011
9. Rao, Raja, Kanthapura, Penguin Books, 1976
10. Mistry, Rohinton, The Fine Balance, 1995 (McClelland and Stewart)
11. Bhattacharya, Bhabani, He Who Rides The Tiger, Jaico Publishing House, 1956

02

Meena Kandasamy's Touch : The protest against oppression

Shuddhodhan P. Kamble

Dr. Babasaheb Ambedkar Mahavidyalaya,
Amravati

Introduction

Born in 1984, 'Kandasamy published her debut poetry collection Touch in August 2006. Her second collection of poetry Ms Militancy was published in December 2010, To his credit. There are two novels i.e. The Gypsy goddess (2014) and When I Hit you. Or 'A Portrait of the writer as a young wife (2017). Apart from creative writing, Kandasamy has translated the essays of the political leader of the Dalit Panthers : Thol. Thirumavalavan in Talisman : Extreme Emotions of Dalit Liberation (2003) and his speeches in Uproot Hindutva : The Fiery Voice of Liberation Panthers (2004). She has translated works of Kasi Anandan, a poet Laureate of Tamil Eelam and Essays of Periyar E.V. Ramasamy. Kandasamy has written many essays on the drudgery of casteism and its consequences. Of all her works, her poetry speaks the loudest and is filled with fire as it brings out the anger in the hearts of the downtrodden communities.

Although Kandasamy advocates for the Dalits, her poetry does not stop there but includes love poems, poems championing the social rights of women and even those that depict daily occurrences with a power to evoke the emotions the poet demands. She depicts both the subjugation by caste and gender – a double bondage that the dalit women are forced to face. In an interview with Ujjwal Jana of the

Key Indicator 3:	
Metric	No.
3.3.1.	Number of research notified on UGC e-審查
Q.M.	3.3.1.1. Number of CARF year wise during Year Number
	Total number
	Number during the last
	File Description (Uplo- load supporting doc- ument)
	Number of books and papers published and proceedings per teach- ing year
	Number of books publis- hed in international journals
	Number of books publis- hed in national journals
	Number of books publis- hed in state journals
	Number of books publis- hed in local journals
	Number of books publis- hed in international journals
	Number of books publis- hed in national journals
	Number of books publis- hed in state journals
	Number of books publis- hed in local journals

3.3.1.2. Number of books and
papers published and proceedings per teach-
ing year

Q.M.

Number

MAH MUL/03051/2012
ISSN: 2319 9318

UGC Approved
Sr.No.62759

Vidyawarta®

February 2018
Special Issue

018

02

Meena Kandasamy's Touch : The protest against Oppression

Shuddhodhan P. Kamble

Dr. Babasaheb Ambedkar Mahavidyalaya,
Amravati

*****

Introduction

Born in 1984, 'Kandasamy published her debut poetry collection Touch in August 2006. Her second collection of poetry Ms Militancy was published in December 2010. To his credit. There are two novels i.e. The Gypsy goddess (2014) and When I Hit you. Or A Portrait of the writer as a young wife (2017). Apart from creative writing, Kandasamy has translated the essays of the political leader of the Dalit Panthers : Thol. Thirumavalavan in Talisman : Extreme Emotions of Dalit Liberation (2003) and his speeches in Uproot Hindutva : The Fiery Voice of Liberation Panthers (2004). She has translated works of Kasi Anandan, a poet Laureate of Tamil Eelam and Essays of Periyar E.V. Ramasamy. Kandasamy has written many essays on the drudgery of casteism and its consequences. Of all her works, her poetry speaks the loudest and is filled with fire as it brings out the anger in the hearts of the downtrodden communities.

Although Kandasamy advocates for the Dalits, her poetry does not stop there but includes love poems, poems championing the social rights of women and even those that depict daily occurrences with a power to evoke the emotions the poet demands. She depicts both the subjugation by caste and gender – a double bondage that the dalit women are forced to face. In an interview with Ujjwal Jana of the

REFERENCES

1. Biswas, Renuka, ed. On Tagore. New York: Tagore Society of New York, 1984.
2. Chatterjee, Bhabatosh. Rabindranath Tagore and Modern Sensibility. Delhi, India: Oxford University Press, 1996.
3. Datta, Pradip Kumar, ed. Rabindranath Tagore's "The Home and the World": A Critical Companion. London: Anthem Press, 2005.
4. <http://www.eng-literature.com/2016/02/anands-humanism-in-unouchable.html>
5. Anand, Mulk Raj. Untouchable, Penguin Books, 2001.
6. Roy, Arundhati. The God of Small Things, Indian Ink, New Delhi, 1997.
7. A.V. Krishna Rao, The Indo Anglican Novel and the Changing Tradition(Mysore: University of Mysore, 1972)
8. Chakraborty, Prasanta: "Dalits in Indian Literature" In Language in India: Strength for Today and Bright Hope for Tomorrow" Volume 11: April 2011
9. Rao, Raja, Kanthapura, Penguin Books, 1976
10. Mistry, Rohinton, The Fine Balance, 1995 (McClelland and Stewart)
11. Bhattacharya, Bhabani, He Who Rides The Tiger, Jaico Publishing House, 1956

विद्यावार्ता: Interdisciplinary Multilingual Refereed Journal | Impact Factor 5.131 (IJIF)

कार्यकारी प्राचार्य
संस्था भावान द्वारा कला विश्वविद्यालय
ने दिया रखा गया इलाज

ISSN: 2394 5303 | Impact Factor
4.002 (2017) | 27

प्रतिवार्षिक वार्षिक
प्रतिवार्षिक वार्षिक

प्रतिवार्षिक वार्षिक
प्रतिवार्षिक वार्षिक

प्रतिवार्षिक वार्षिक
प्रतिवार्षिक वार्षिक

प्रतिवार्षिक वार्षिक
प्रतिवार्षिक वार्षिक